

איצרות התמייעות

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

כ"ז באלול תשפ"ה | שבת קודש | גלוז 167

פרשת נצבים - ראש השנה

ובשופר גדול יתקע. וקול דממה דקה ישמע.
(מותוך "ונתנה תוקף")

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

מראות ההוד - מוסדות התורה והחסד
שנ"י ישיבת המיישר בת ים
עמודים 16-21 <

וְאֵנִי הַפִּילֹתִי לָךְ ה' עַתָּה רֵצֵן

והערישה פרוץ נפש זה בכל ערב ראש השנה ויום הכיפורים

בוודאי ישלים שנתו!!

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	יציאה	ר"ת
18:04	18:44	19:13	19:57
18:23	18:43	19:13	19:57
18:23	18:43	19:13	19:57
18:22	18:42	19:12	19:55

*כנסת ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הולולא דצוריקא

יום ראשון - כ"ח אלול

כח. רבי אליהו חבב מבבל | רבי חיים יהודה ליב אויערבאך ר"י שער השמים, תשי"ד | רבי סעדיה המזי של מהרז"ו | רבי יצחק עקריש, מח"ס קרית ארבע

יום שני - כ"ט אלול

כט. רבי יששכר ב"ר שלמה זלמן, מח"ס צוף דבש | רבי שלמה אמארוניו, מח"ס שו"ת כרם שלמה, תפ"א | רבי מנשה קליין אב"ד אונגוואר, משנה הלכות, תשע"א

יום שלישי - א' תשרי

א. שרה אמנו ע"ה, ב' אלפים ע"ה, מערת המכפלה | רבי מאיר ליבוש, המלבי"ם, תר"ם | הרבי יהודה עייאש, מח"ס בית יהודה | רבי אמנון ממגנצא, בעל ונתנה תוקף | הרידב"ז מצפת, מפרש הירושלמי

יום רביעי - ב' תשרי

ב. רבי משה גאנץ, אביו של הרב אג"ן | רבי סלמאן אליהו, מח"ס כרם שלמה, תש"א | רבי יוסף צבי וייס מעדלו | רבי שמעון הורביץ לידה, ר"י שער השמים, מח"ס קול מבשר | רבי משה כהן, מח"ס זכות משה, תרכ"ג | רבי שמריה גריינמאן, תשנ"ב

יום חמישי - ג' תשרי

ג. גדליה בן אחיקם, ג' של"ט | רבי יוסף בכור ויטאל, מראשי מקובלי בית אל | רבי אפרים הכהן, מראשי המקובלים בירושלים, תשי"ז | רבי ישראל ליפשיץ, מח"ס תפארת ישראל על המשניות | שמעון נתן נטע בידרמן, האדמו"ר מלוב, תר"ן | רב גדליה אייזמן משגיח בישיבת קול תורה, תשע"ב

יום שישי - ד' תשרי

ד. רבי יוסף דוויטש, בעל החסדי יוסף בירושלים | רבי אברהם דאנציג, מח"ס חיי אדם, תקפ"ו | רבי ישראל יעקב בורלא, מח"ס מקור ישראל | רבי צבי הירש אשכנזי, מח"ס כוס הישועות | רבי יעקב חי ג' השני, תער"ב

יום שבת - ה' תשרי

ה. נפתלי בן יעקב אבינו, קבור בקדש נפתלי, ב' קצ"ח | רבי נפתלי כ"ץ מלובלין

מופדות המיישר

פריון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף סטורי הנערך מדי יום ע"י מ"ר גדול המקובלים

שילוח 3 א מונטאגא

לעריכת אכירות

אכירות עהר"ם של אכרבי ירכבו הישיבה כולל סעודה ודברי תורה וקדושה כולל תיעוד שישלח אליכם ביואטאפ

שילוח 7 א מונטאגא

הידור מצווה

הכנסות לספרי תורה, תפילין ומוצאות בפקודת של מ"ר שילוח"א וכן כל ספרי מ"ר

שילוח 5

תיקון נפטרים

ע"י בניין אכרבים באופן פרטי לקידוד ללא שניות נוספים

שילוח 7

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הדטלפון שילוח 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא לדגוג ללא קביעת תור מראש

כולל לאכרבים מצוינים החזקת אג"ן
ללימוד התורה והקדושה להצלחת

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה
שאל את הבוט או היכנס לאחר הישיבה

ישיבה גדולה
לחורים
תפארת התורה
שילוח 2

בית תורה
שאלות אקטואליות
בהלכה
שילוח 2

לקבלת ההלכה
הימית 3-2 דק'
של הלכות
יש לשלוח בקשה
ביואטאפ

חלוקת ספרי
החזרה והימי
ללא עלות
שילוח 4

תהלים לילדים
להזכרת שמות
בלימוד התהלים
לילדים שילוח 4

מכון להוצאת
ספרים
ניתן להקדיש
לערך

הכל בטלפון ארז:

03-55-20004

03-55200004 | www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4 בת-ים

נוכ"סון וואצאפ 054-4776356 | קו שמייעות שיעורים: 073-3718129

ע"פ צחצח "ירואל וסוף
054-655-4554

משולחן המלך

פגנים מוסרים ומעשיות השווים לכל נפש
הנערכים משולחן המלך מתוך
שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נרדי הי"ד

הכל הולך אחר החיתום

צריך לדעת ש'שבת' פרשת 'ניצבים' זה לא שבת רגילה כחודש 'אלול', אלא זה השבת האחרונה של השנה, שהיא מעלה איתה את כל השבתות. ולכן איך שאדם יעשה את השבת הזאת בלימוד תורה ואהבת השם, זו זכות גדולה.

מדוע תוקעין בשופר ולא בחצוצרה?

שואל רבי יונתן אייבשיץ ז"ע שהשכוע היה יום הפטירה שלו, למה לא יתקעו עמ"י בחצוצרות של כסף או זהב, ותוקעים דווקא בשופר של בהמה?

אנחנו יודעים שזה זכר לאילו של יצחק שאברהם אבינו לקח אותו במקום לעקוד את יצחק, ובאיל הזה 'נתלבשה' נשמתו של יצחק אבינו. כלומר, הוחלפה לו ליצחק הנשמה. בתחילה היה לו נשמה מבחינת 'נקבה', והיא נכנסה באיל, וניתנה לו נשמה של 'זכר', ולכן, כשהוא שחט את האיל, זה נחשב כמו ששחט את יצחק, כי הנשמה של יצחק נכנסה באיל הזה. וכו' תקע הקדוש ברוך הוא ב'הר סיני' ואז קיבץ את כל נשמות עמ"י שיבואו לקבלת התורה. אבל לעתיד לבא יתקע בקרן הימנית בשופר גדול ויקבץ כל הנשמות הנידחות שנשמעו בין הגויים ובכלל הם לא משיגים ולא מכירים את עצמם שהם יהודים, וכל אלה הנשמות כשיבוא משיח צדקנו, יתקע בשופר גדול לחירותנו ויקבץ גלויותינו. אם כן, שואל רבי יונתן אייבשיץ, למה לא תוקעים בחצוצרות??

להשליט את הרוח על החומר

ועונה הרב, האדם צריך להשליט את ה'צורה' על ה'חומר', ולא את החומר על הצורה. צריך שהנשמה תרכב על החומר, ולא החומר תרכב על הנשמה. הרי האדם בנוי מגוף ונשמה, וצריך להגביר את הנשמה על הגוף. אבל האדם עושה להיפך והוא מגביר את הכוח הבהמי שלו שזה 'הגוף הנגוף', על הנשמה שהיא צד הרוחני, והולך אחר התאוות הבהלי העולם.

לכן אומר רבי יונתן אייבשיץ, שתקנו לתקוע דווקא

אש. כי אי אפשר לשער גדל האש עד שבא השופר, ואז התקיעה מורה על רוח של 'חסד' למעלה, ובא הרוח ומפזר האש, ויזלו 'מי חסד'. ולכן מלאכי השרת מצפים לשופר. לכן משום כך אין להאריך ב'שחרית' של 'ראש השנה'. כי איך ייתכן לעשות דבר כזה שלמעלה 'אש כוערת', ואם נעמוד למטה ונבלה הזמן ב'שירות ועונים' של שטות מן החזנים, ועדיף שלא יהיו משוררים בכלל, כי כל רגע יש היזק שהם לא ממהרים לנו את השופר". עכ"ל.

תקיעת שופר-ביטול המחיצות

כותב הרב 'ערכי נחל', שתקיעת שופר ב'ראש השנה' שווה בכוחה כמו אותן התקיעות שתקעו ישראל כשהיו עומדים סביב ליחומת יריחו' כשנכנסו לארץ ישראל. ב'יריחו' נפלו החומות בשעת התקיעות ונבלעו באדמה. ועכשיו מתבטלות כל החומות והמחיצות הגבוהות שהמשטינים כונים להפסיק בין ישראל לאבינו שבשמיים, ומתהפך כל 'מירת הדין' ל'רחמים'. לכן, בשעה ששומע קול שופר, לבקש שיהיה 'דינא רפא' בעזרת השם.

'רחמים ממוזגים'

הרי ע"י ה'שופר' מעוררים זכות האבות, ידוע שיצחק 'נאזר בגבורה' ויושב באמצע. כך כותב ב'זוהר'. כי אותו היום זה היום של יצחק, והוא יושב כמו 'ראש אב בית דין' כאמצע, אברהם אבינו מימנו - 'חסד', יעקב אבינו משמאלו והוא באמצע, ודוד מלכא משיחא הוא גם כן איתם. יוצא ש'תקיעה' זה 'אברהם', 'שכרים' זה 'יצחק', ו'תרועה' זה 'דוד', ותקיעה אחרונה זה 'יעקב'. הסדר הוא - 'חסד', 'גבורה', ו'רחמים'. הרי יש 'חסדים' ויש 'גבורות' ויש 'רחמים'. אברהם זה 'חסד'. 'גבורה' זה 'יצחק', 'רחמים' זה 'יעקב'. 'חסד גבורה רחמים' בדיוק עולה בגימטריא 'שופר'. כי הנהגת העולם זה בסימן 'חדר' - חסד, דין, רחמים. פעמים העולם מתנהג במידת ה'חסד', ולפעמים 'דין'. לכן אנחנו צריכים שיחיה 'רחמים' באופן 'ממוזג'. אי אפשר שיהיה רק 'רחמים', רק חסד. אלא צריך 'רחמים' ממוזגים.

בשופר של בהמה, כדי להזכיר לנו 'תדע לך, אתה הולך תמיד אחר הגוף, אחר הבהמיות, אך אתה צריך ללכת אחר הרוחניות'. כי כיום הדין לוקחים את הגוף והנשמה של האדם ודנים אותם ביחד.

זה מראה לנו את החביבות שלנו, כמו שכתוב 'ותרועת מלך בו', בשופר של 'תרועת מלך', וזה מראה על אהבתו הגדולה של הקדוש ברוך הוא אלינו. ולכן זה דבר גדול שאדם ידע שהעולם הזה זה הכל.

עונג שבת

מה שהשופר פועל בעולם...

עוד אומר רבי יונתן אייבשיץ, שצריך לתקוע כמה שיותר מוקדם בשופר. ומוסיף, שאם אדם היה רואה מה שקורה בעולם לפני 'תקיעת שופר', שרואים אז עשנים, אש, להבות של אש ושלחבות, כל זה רואים לפני תקיעת שופר, וזה מראה שכאילו בא ה'שטן' לבלוע את העולם בכח הדין הגדול.

אבל, כרגע שבא ה'שופר', כל העשנים וכל האש מתפזרים. בכוח התקיעות, הם מסתלקים.

אקרא לכם את הלשון שלו - "עמדו נא וראו מה נורא יום השם אשר תלהט אש סביב. ועד תקיעת שופר, אלפי אלפים פרסאות גחלי אש כוערות. ולזאת, אפילו מלאכי השרת יאחזון רעדא לכל יאחזו בגחלי

מפי מרן מו"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר' | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השניעוני

דף היזמי מוסר והלכות

משולחן המלך

לא כל כך מפחד. אחד כך באים התקיעות הגדולות 'שופר גדול', 'תקע בשופר גדול לחרונו',

ממה מפחד השטן?

ב'מוסף' זה לא אותה בחינה כמו מה שתוקעים 'מיושב' ששם זה פרצוף תחתון של 'בינה' ולכן עושים 'תשובה' כי זה עולם ה'בינה', ומה שאתה תוקע מעומד זה פרצוף 'חכמה' שבא מלמעלה למעלה מאמא העליונה, וזה נקרא 'שופר גדול'. וברגע שעושים את זה, הוא מפחד פחד נורא והוא חושב שזה שופר של הגאולה, ועכשיו יתפסו אותו וידונו אותו וישחטו אותו. ומה הוא עושה? ברגע שהוא שומע את זה, זורק את המפתחות ובורח, כי הוא מפחד.

הקדוש ברוך הוא אומר 'איפה הלך חבן אדם הזה? מקטרג ומקטרג, ופתאום ברח... שקר... הביא תמונות ומביא דברים... איפה הוא?'

לא סתם תוקע

הקב"ה נותן לנו עצה כזאת טובה וכל זה מופיע ב'זוהר'. אמרתי לכם שאם אדם חושב רק לשמוע קול שופר ויחשוב שירידו כל הישועות באותו רגע, זה לא עובד כך. אלא צריך להכין את ה'צינורות'. כמו שאם אדם רוצה כסף, הוא צריך להכין את הכיסים. כך גם כשרוצה ישועות, צריך להכין את עצמו. כי אם לא, מאיפה זה יבוא לו? לכן צריך גם שיהיה ה'תוקע' בבחינת - 'אשרי העם יודעי תרועה', אומר ה'זוהר' שיהיה התוקע יודע את העבודה, ולא סתם תוקע.

שטן בעל שכחה...

וכל זה בשביל 'לערכב את השטן'. כל המפרשים שואלים - איך זה? מה, השטן לא זוכר משנה שעברה מה שרהיה? כל שנה לא יודע שתוקעים פעמיים?

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידינו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הגענים
השם ישמרו ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

מפתח מלשין ומוציא לפועל

העיקר הגדול אומר ה'זוהר הקדוש', מתי קול השופר עולה? כשאדם עושה תשובה יחד עם קול השופר. לפני השופר יש 'ידיו', וצריך לאומרו בלי להשמיע לאוזניו וכלי להוציא כפה, ושיהיה ממש מתחרט על המעשים שלו ומבטיח לקדוש ברוך הוא דברים, ושכאמת יעיד עליו בורא עולם שכאמת הוא מתחרט. אדם כזה, קול השופר שלו בוקע את כל הרקיעים. כי ה'זוהר הקדוש' אומר, כשתוקעים פה למטה בשופר, זה נותן כח לשופר העליון גם לתקוע, ואז ה'שטן מתבלבל'. מה פירוש 'השטן מתבלבל'?, אתם יודעים שאת השטן הקדוש ברוך הוא ברא אותו כדי ללכת אצל בני אדם ולראות את המעשים שלהם, ולבוא אח"כ להגיד לו.

למעשה השטן, הוא המחטיא את הבן אדם ומפתה אותו לכל מיני עוונות ולכל מיני דברים רעים. הוא עושה את הכל והוא המפתה. ואחר כך הוא ה'מלשין', והוא גם המוציא לפועל את העונש. והוא בא כל רגע לקדוש ברוך הוא, ואומר לו הקדוש ברוך הוא, 'אתה לא יכול לבוא אליי כל רגע וכל יום. אתה לא יכול לבוא לפה, מה, כל רגע אתה תבוא אצלי, לך מכאן! אתה לא כל רגע תבוא אצלי'. אומר השטן: 'אבל אתה בראת אותי בשביל זה', אומר לו 'כן, אבל יש לך רק יום אחד בשנה שאני יושב על 'כיסא דין'.

מה אני יויו??

אומר לו 'ריבונו של עולם, זה לא הולך ככה, כי באותו היום תגיד לי שאין לך זמן עכשיו, ותגיד לי 'תלך ותבוא מחר... מה, אני יויו...' אומר לו 'לא, קבעתי לך זמן, וזה הזמן היחיד'.

אומר 'ואם יבוא מליצי יושר ולא יתנו לך לשמוע

תיקון הנפטרים בערב ראש השנה

תיקון הנפטרים וזו תיקון שעשים עבור נשמת הנפטר, כדי ליבנו ולחמנו בעלמות העליונים ולהעלותו מדרגה שבה הוא נמצא.
המקור לכך: מגדולי המקובלים רבי יהודה פתיה זצ"ל וזה לשונו בספרו הקדוש "מנחת יהודה":

"אם הורשם רעונם לעשות נחת ורחל לבת, להחישו ולהצילו כפך הקלע וכדעתה של גיהנם, שהוא נידון בהם, אין שום אופן, כי אם לשפך שח ותפילה בפני מלכו של עולם בעד חבת הדוא. ויבקשו עשיה אנשים בשרים ודעי ספר ויעש למת סדר תיקון...

ותיקון זה מועיל מאוד לנשמות הנפטרים
להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהנום"

התיקון יערך א"ה ביום ראשון כ"ח אלול תשפ"ה ערב ראש השנה
בהיכל ישיבתנו הקדושה

לחסידת שמוות 03-5520004 שלווחה 7

נחמית שמוות
באתר הישיבה

משולחן המלך

ללמוד את הכוונות, כתב לו בדף את הכוונות כדי שילמד אותן. כשהגיע זמן התקיעות חיפש את הדף עם הכוונות, ולשם כך חזר למקומו לחפש, אך לא מצא את הדף. אמרו לו כולם 'כבכוד...', והוא עלה ותקע את התקיעות טוב, אבל בלי 'כוונות'. אמר לו הבעל שם טוב - 'עוד לא היה כזה תקיעות טובות, וזה בזכות הלב נשבר שהיה לך, וזה הכי טוב.'

קראת למלאכים ואתה מפחד??

היה מספר הרב עובדיה ע"ה על ר' שלמה לניאדו שהיה אב בית דין ב'ארם צובא', בעל ספר 'בית דינו של שלמה', היה גאון גדול מאד, והיה ידידו וחברו של הגאון חיד"א.

כשהיה עובר לפני התיבה ב'ראש השנה' ומזכיר ב'יהי רצון' שלפני התקיעות את שמות המלאכים, היו כולם באים לפניו, והוא לא היה מתרגש מזה. שנה אחת לעת זקנותו לא הרגיש טוב ונשאר בבית, ובנו ר' אפרים לניאדו בעל 'שער אפרים' תקע בשופר במקום אביו והכל היה מצוין. לאחר התפילה כשחזרו לבית, וכולם באו לבקש ברכה מהרב, שאל אותם: 'איך היה התפילה?', ענו 'מצוין'. שאל 'ואיך היו התקיעות?' ענו 'בסדר...'.
שאל את בנו 'איך זה? מה קרה לך?' ענה ר' אפרים 'כשהתחלתי להזכיר שמות המלאכים, פתאום ראיתי את המלאכים באים, ופחדתי'. אמר לו ר' שלמה אביו 'אתה קורא להם ומדבר איתם, אתה לא יודע שהם יבואו?? בטח שהם יבואו אם אתה קורא להם...'

בית סוהר של תאוות

'שופר' זה ראשי תיבות 'שטן ואין פגע רע', כלומר, אין שטן ואין פגע רע בעזרת השם. מתי יצא יוסף

והוא היה רזה וחלש. הביאה אותו הכיתה וטיפלה בו. כשהתחזק, הלכו לרב נועם אלימלך. הרב הזמין אליו קהל, ובקש מהאיש הזה שיספר מה שעבר עליו.

סיפר האיש, שהיה עומד על הגשר עם החבר שלו, ופתאום באו כוחות של 'חיצונים', לקחו אותו והכניסו אותו למערה הזאת, ושם היו מענים אותו. אך כחודש 'אלול' היה לו מנוחה. ברגע שהיו עם ישראל תוקעים בשופר, לא היה להם כוח לעשות לו שום דבר רע ולא יכלו לגעת בו. בפרט ב'ראש השנה'.

כוחו של השופר

לשופר יש כוח גדול. ראשית כל, השופר מעורר את האדם בתשובה. לעתיד לבוא, כ'שיתקע בשופר גדול', כל הנשמות של עם ישראל, איפה שהם יהיו, ישמעו את הקול הזה ויקפצו. כי השופר הזה יעורר את כולם.

לכן גם, 'שופר' זה ראשי תיבות - 'פותח שערים וכוךק רקיעים', וזה מסדר את כל העניינים. לעתיד לבא בעזרת השם ייתקע בשופר גדול, ואז ימלא שחק פינו ולשונו רינה'. לכן, 'שופר' ראשי תיבות - 'שחק פינו ולשונו רינה'.

לב נשבר עדיף על דף כוונות

היה מעשה בזמן ה'בעל שם טוב', שהיה לו תלמיד שקרא לו צבי סופר זאב, שהיה תלמיד חכם גדול וצדיק גדול. לקראת 'ראש השנה' אמר לו ה'בעל שם טוב' שרצונו שיתקע לפניו את התקיעות, ולכן צריך

אלא, השטן של שנה זו הוא לא השטן של שנה שעברה. אם כן, שיגלה לו הקודם. אך אף אחד לא אומר אחד לשני, כי מדובר הכלכלי הוא בורה, ובנוסף, יש בהם 'פירוד' ואין בהם 'אחדות'.

הרמ"ק אומר שאומרים בתפילה 'כי אין שכחה לפני כיסא כבודך', אבל אצל הקליפות יש 'שכחה' והשטן שוכח מה היה בשנה שעברה, ולכן הוא מתבלבל בכל שנה. ככה אומר הרמ"ק.

רבותינו אמרו, 'שופר' זה ראשי תיבות 'שורש פורה ראש ולענה', לומר לנו שגם מי שיש בו מידה קשה, יש בכוח השופר לעורר אותו להכין את עצמו. גם 'שופר' זה בגימטריא 'תקפר' שזה מרמז על תוקף כל הדינים.

מכתב אישי לראש השודדים

יש מעשה עם הנועם אלימלך. היה אדם אחד שלפנתו נעלם, ואשתו הייתה עגונה במשך שנתיים. אמרו לה שתלך לרב נועם אלימלך, והוא יגיד לה מה לעשות.

הלכה לרב, והוא אמר לה 'אני אתן לך מכתב, ואת תלכי ליער פלוני, ושם ביער באמצע הלילה את תיראי חבורה של שודדים, אנשים משונים. אל תפחדו מהם. תגידי לראש השודדים: 'המכתב הזה מהנועם אלימלך', ואל תעזבי אותם ותמשיכי אחריהם.

האישה הזאת פחדה פחד גדול, אך נתנה את המכתב לראש השודדים. כשקיבלו את המכתב, הם הלכו לאיזה מקום והיא רצה אחריהם. נכנסו לאיזה מערה, והיא המתנה בחור. היא שמעה אותם מתוכוכם כינידם ואומרים 'מה פתאום, מי זה הרב הזה שנשמע לו!!'.

רגע של מנוחה

בסוף החליט ראש השודדים לשהדר את בעלה של האישה הזאת. הוציאו אותו מהמחבוס אחרי ששנתיים לא התרחק, לא הסתפר ולא גז ציפורניים,

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידינו
אדוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הגעמים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

מוסדות המישר תכ"ץ
פרנס יום

היום יום הכיפורים כ"ב באב תשפ"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו ל"ג

בשמיאל
עושה
ובכבוד

יקירך פלוני
ה"ה

הקירש ע"ה פלוני אלמוני יהיו ויהי שיוכח לפשע מרבה
העלחת פרינסה טובה ובשפע, נחת וששחה בריאות איתנה,
אריכות ימים ושנים בטוב ומנעימים וכל מילה ראויה אמן

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

לא מאחלת לאף אחד בעולם שיחיה לו בן כזה...
רשע מרדשע! אכזרי! גירש אותי מהבית שלו, ואף פעם לא בא לבקר אותי. הוא לא רוצה להסתכל עלי ולא מכיר בי. אני מקבצת נדבות בשביל לשרוד. איפה הכרת הטוב? איזה מן ילד זה? שמע זאת המפקד והוא ידע כבר מה לעשות עם הבחור הזה. יעשה בו כמובן דין ומשפט.

אומר החפץ חיים, שאנחנו אומרים לקדוש ברוך הוא 'זן לנו חיים. למה?', 'למענך, לא בשבילנו', והקדוש ברוך הוא נוטן לו את מבוקשו. ואז באים לבדוק במהלך השנה את האדם, מתי הוא בא לבית הכנסת? האם הולך לשיעורי תורה? ועלולים לגלות שזה לא היה כ"כ 'למענך'...

עיקר הבקשות ביום הדין

כל צער שיש ליהודי, זה קוץ מכאיב לשכינה, כי מדובר בכנים שלה. עמ"י זה חלק מהשכינה. לכן צריך בראש השנה לזעוק ולהתחנן לקדוש ברוך הוא על צער השכינה, שעוונותינו גרמו לשכינה להימצא בבית האסורים, היא לא בבית אלא בגלות, נודדת ממקום למקום.

ולכן צריך להתחנן על החיים הרוחניים, שנזכה ללמוד תורה, להעלות את השכינה ולדומם אותה. זה העיקר הגדול.

מי דואג לשכינה?

אומר הרש"ש במוסר שלו 'לא יהיו ככלבן צווחין 'הב, הב, הב לך מזוני, הב לך בן, הב לך חיי. ולית מאן דאשגח לה לאפקא מבית אסורין דילה'. אדם מה מבקש? ריכונו של עולם, וכן על מזונות, וכן על פרנסה, וכן על חיים'. אך עיקר הבקשות אומר הרש"ש, זה על צער השכינה. מי דואג להוציא אותה מבית האסורים שלה? השכינה צועקת, אך אין מי שישגיח עליה. הגלות היא לא פשוטה, ולכן אם אנחנו משיגים על השכינה והיא מקבלת שפע, היא תשפיע אותו לכל עמ"י.

היה אומר חכם יוסף עדס ע"ה על הפסוק 'אך אם יום או יומיים יעמוד, לא יוקם, כי כספו הוא'. לפעמים אתה רואה בן אדם, כל התפילות של ראש השנה

הצדיק מבית האסורים? ב'ראש השנה'.

וב'ראש השנה' על ידי תקיעת שופר, תמיד מתעוררת הנקודה הפנימית שנקראת 'יוסף' שהוא יצא מבית האסורים, עד כדי כך, שעכשיו מי ששרוי בבית האסורים של התאוות והעבירות, על ידי השופר הוא יוצא מזה.

למענך אלוקים... או למעננו?

למענך אלוקים - כשאומרים 'זוכרנו לחיים', מבקשים מהקדוש ברוך שיתן לנו חיים בשביל שנוכל לעבוד אותו, ושיהיה לנו כוח לעבוד אותו. רבנו האר"י אומר - כשאומר 'זוכרנו לחיים מלך חפץ בחיים', יכוון להמשיך חיים טובים ונצחיים לנשמתו. וכשאומר 'זוכרנו בספר חיים', יכוון לחיים טובים לנפשנו ולטונו.

סיפרו על איזה בחור צעיר, גיבור, יפה תואר שהיה מתפרנס יפה מאוד. נתנו לו יום אחד 'צו גיוס' לצבא. הוא היה גר בחוץ לארץ והוא לא היה מעוניין להתגייס שם. לבחור הזה היה 'לשון לימודים', והוא כתב מכתב מרשים לשר הצבא. ציין במכתב שהוא בן יחיד לאמו, ואין מי שידאג לה חוץ ממנו, והוא המפרנס היחיד, והיא זקנה ולא מסוגלת ללכת בכוחות עצמה. וכך סיפר במכתב סיפור יפה.

כשהמפקד ראה את המכתב, הוא התמלא רחמים על הבחור הזה והתחיל לבכות, ואמר שקורם כל שישחררו אותו מהצבא. המפקד חשב לעצמו שהוא חייב לראות את המחזה הזה שתיאר הבחור במכתב. בירר את הכתובת, והלך. דפק בדלת.

פתחה את הדלת אישה זקנה עם בגדים בלויים, הוא רואה בית מוזנח ועלוב, שאל אותה המפקד 'ממה את מתפרנסת?' ענתה לו 'אני מקבצת נדבות'. אמר לה 'מה, אין לך ילדים?' ענתה: 'יש לי בן יחיד, ואני

צדיק באמונתו יחיה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף עברלחק שליט"א
מאבירי המסודות

כוחה של תשובה

"והטיב וחרבך מאבותיך" (ל ה) החתם סופר בספרו (פרשת שופטים ד"ה ואם ירחיב) ביאר פסוק זה ח"ל שהלוא הפסוק זה נאמר על הזמן בו ישבו בתשובה, ובמקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד על כן אומר הפסוק "והטיב יותר מאבותיך" ע"כ, לכאורה נזמה גדולה להגיד כזה דבר שאנחנו בדרך כזה ירוד ברוחניות, יהודי שחוזר בתשובה יכול להגיע להטבה יותר מאבותיו הקדושים דהיינו אברהם יצחק יעקב? **התשובה היא שכן, אדם שהיה עובר עבירות וחזר בתשובה התגבר על כל הקשיים בדרך, עלה לדרגה יותר מצדיקים, זה לא מתקבל בשביל אבל זה מציאות,** כך כותב האדמו"ר מגור למה משה רבינו לא נכנס לארץ? הוא אמר לעם ישראל אתם חטאתם כעגל וחזרתם בתשובה, קוראים לכם חזרים בתשובה, **אבל אני לא חטאתי לכן אין לי זכות להיכנס לארץ אבל אתם בדרגה יותר, קשה להגיד זאת אבל זה מציאות של כוחה של התשובה,** ישנם אנשים שחזרו בתשובה גמורים, והם מרגישים כמו סוג ב, באמת זה בדיוק הפוך בעל תשובה הוא זוכה למקומות בגן עדן שצדיקים לא זוכים, אבל בימינו מי יכול להגיד על עצמו שהוא צדיק ואין לו על מה לחזור בתשובה, כולנו יש לנו על מה לחזור בתשובה, יש לנו הרכה כמה לחזור בתשובה, **וכולנו בגדר בעלי תשובה** יש יותר ויש פחות, ומי שחזר בתשובה כמו שצריך בימים הקרובים הללו ומנצל אותם כראוי, ביום הדין יענו לו משמיימים על כל מה שהוא יבקש, ויזכה להיות כתינוק שנוגף, ולהמשיך שפע רוחני וגשמי על עצמו ועל כל העולם כי כול העיסוקים כישועות אינם אלא מחמת עוונותינו, **מסופר על הבעל שם טוב הקדוש** שהיה יושב עם אנשים שלא ידעו ללמוד הם ידעו רק לקרוא תהילים והיה יושב איתם ונתנה והיה מדבר איתם דברי תורה, והיה מאוד מחבבם, יום אחד ראו זאת התלמידים לא הבינו ושאלו את הרב מפני מה ככה הרב מתעסק איתם, והרב ענה להם במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, אין לה מעלה יותר גדולה בעיני השם, שנזכה בעז"ה לחזור בתשובה כראוי ולהקראות בעיני השם תיכרד בעלי תשובה אמתים, ולהגיע למצב שיעיד עלינו יודע תעלומות שלא נשוב לכיסלה, אכן ואכן...

שבת שלום ובשורות טובות

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון

בבית הכנסת שלכם:

צרו קשר בטל: 077-5122948

והקליטו את הודעתכם למערכת:

שם מלא, מס' טלפון לחזרה,

שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:

שלחו מייל לכתובת:

office@mrbs.co.il

עם הכותרת "הצטרפות לקבלת

העלון למייל"

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ורחמים בדיבור
התעלות "ממידות טובות" ותענוגות דרך
אין מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאגרי המוסדות

עצה לצאת זכאי בדין

פרשת השבוע – נצבים. הפרשה פותחת 'אתם נצבים היום כולכם', ודרוש פסוק זה על יום ראש השנה – יום הדין הקרב ובא, אליו כולם נצבים ומתייצבים, היום בו הקב"ה גורל על האדם וזן אותו על קורות חייו בשנה שחבבה.

מי לא חפץ לצאת זכאי בדין ה'?

רבי ישראל מסלנט היה אומר עצה פשוטה מאוד לאדם לזכור בדין והיא להעביר על המידות, אמרו לך מילה לא יפה, תעביר הלאה, תתקדם, שהרי 'כל המעביר על מידותיו מעבירן לו על כל פשעיו'. ולכן במיוחד לפני יום הדין על האדם להשתדל כמה שיותר להעביר על מידותיו ואז יזכה שגם הקב"ה יעביר לו על כל פשעיו.

שכר גדול יש לו למעביר על מידותיו, אדם זה בזכות התעבורתו פעמים וזכותה ורואה פירות גם בעולם הזה.

מזן הגאון ר' יוסף שלום אלישיב זצ"ל בן יחיד לדוריו היה, שלא זכו לו רק אחר שבע עשרה שנות בדידות ללא ילדים, תפילות רבות התפללו, אך בזכות מעשה אחד גודל להם כנס גדול הדור וכן היה המעשה:

באותם הימים לא היו מכוונות כביסה ומייבש כביסה, אנו מדברים על לפני למעלה ממאה שנים. את הבגדים המלוכלכים היו הנשים מכבשות כמו ידיו כעמל רב וכעבודה של שעות, ולאחר מכן היו שוטפות את בגדי הכביסה על התבליים שבחצר.

גם בחצר של בני חוג אלישיב היתה חצר עם חבלי כביסה, יום אחד בכבסה הרבנית אלישיב את הבגדים, במשך שעות ארוכות היא קצפה ושפשה, שטפה וסחטה, ולבסוף שיריה כבר היו ארוכות לקוה את הכבסים לתלותם בחצר שבכיתה.

עברה שעה, הרבנית אלישיב כבר שבה לביתה, והנה עברה לה שכנה רעה וכשראתה את הבגדים אמרה: מה זה פה? הכביסה הזאת מפריעה לי, וכלי להסס ולחשוב פעמים, גורה את חבל הכביסה עם מספרים, והחבל וכל הבגדים שעליו נפלו לבין, עבודה של יום שלם כמוי יד ירדה לטמיון.

השכנה המרושעת המשיכה בדרבה כאילו לא ארע דבר, והרבנית אלישיב יצאה מכיתה וחזרה ענינה, היא ראתה את כל כביסה שעתה עמלה שעות טובות לא אה שם כבין.

היא הרימה בגד אחד בגד, ושבה לביתה, היא ידעה טוב מאוד מי תתבה את התבליים והפילה את הכביסה, אך כמחשבה אמיצה מאין כמוהו החליטה להעביר על מידותיה. הלכה וכבסה כפעם השניה את כל הבגדים כעמל של שעות, וחזרה לביתה והפעם תלתה את הכביסה בחצר האחורית על חבל קטן שזרזה שם, וחבל בשקט כרי שגם את זה השכנה לא תקדע. וכך לאחר שהבליגה כלל שלם היא מוחלה ולא אמרה לה דבר, ועשתה הכל למען השלום.

הקב"ה הביט במעשיה, וגמל לה כמעשיה, כשנה לאחד מכן זכרה לחבון כן, ויקרא שמו בישראל יוסף שלום אלישיב, שלימים נודע כרב ומנהיג של ישראל, זכותו תג עליו.

הנה לנו שכר העברה על המידות, אף בעולם הזה.

משולחן המלך

לימים, חטא אותו אחד, ושפט אותו משפט קשה. ביקש שלפני גור הדין ילבישו אותו בגדי היער, וכך יעבור לפני המלך. מיד המלך הכיר אותו ואמר לו: 'לא.. אתה שחררת אותי, ואני עכשיו משחרר אותך..'

כך הקדוש ברוך הוא חיזר עם התורה על כל 70 האומות, ואף אחד לא הכיר אותו ואף אחד לא רצה לקבל את זה בכלל. מי קהסכים? עם ישראל שאמר 'אנחנו רוצים'. וכשחטאנו, מזכירים אנו לפניו כ'שופר' שבו נתת את התורה כמאה קולות, ואומרים לקדוש ברוך הוא 'אנחנו קיבלנו את התורה. נכון שחטאנו עווינו ופשענו, ועכשיו אתה רוצה לשפוט אותנו קשה. אבל, תדע לך שאנחנו הכרנו כך כשאף אחד לא הכיר כך, ואנחנו הכרנו כך'. ולכן זה אחד הטעמים שאנחנו תוקעים בשופר.

שור בעל קרן אחת

הגמרא אומרת שכיום שנכרא אדם הראשון, כיוון ששקע עליו החמה, אמר 'אוי לי, שבשכיל שסרחתי, עולם חושך כדע', וחשב שיחזור עולם לתודו וכוהו. ואז כיון שעלה השחר, אמר 'אם כן, ככה זה מנהגו של עולם', ואז הקריב לפני הקדוש ברוך הוא שור שקרניו קודמות לפרסותיו כמו כל מעשה בראשית שעלה מהאדמה, כך גם השור הזה יצא מהאדמה כאשר הקן שלו קודם לפרסותיו. שור שהקריב אדם הראשון, קח אחת הייתה לו 'ותיטב להשם משור פר מקרן מפרים'. אדם הראשון אם היה זוכה, אז היה כזה תוקעים וממליכים אותו מלך על העולם. אך לא זכה.

אבל עכשיו אנחנו תוקעים בשופר, באילו של יצחק יש שני שופרות. וכו עתיד הקדוש ברוך הוא לתקוע בקיבוץ גלויות.

וכיפור, איך הוא מתפלל, איך הוא משתדל. אך כל השנה, הוא לא בעניינים. ועל זה אומר הפסוק 'לא יוקם'. למה? כי כספו הוא, הוא בא לדאוג לכסף, לפרנסה. לא לשכינה.

תבקש מלכות תקבל שפע

לכן גם כתוב 'מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם'. לפי הפשט, אמר להם שאול 'למה לא בא דוד גם חודש הזה וגם חודש שעבר לסעודה שעושים בראש חודש? אך רבותינו פשו' מדוע לא בא בן ישי, כלומר, למה לא בא המשיח??

והתשובה היא 'גם תמול גם היום אל הלחם', כלומר, אנשים מה מבקשים מהקדוש ברוך הוא? לא מבקשים שכינה, אלא לחם ופרנסה. הרי כל עיקר 'זוכרנו לחיים', כותבנו בספר חיים, כל זה 'למענך אלוהים חיים!', להמשיך חיים נצחיים לנשמה. לא כסף וזהב. לכן אמרו רבותינו 'מלך וציבור באים לדין, מלך קודם'. מה זה מלך קודם? כלומר, קודם כל תבקש על המלכות, על ה'שכינה'. ואז ממילא יבוא לך השפע.

כלומר, להישאר פה בחיים, אבל בשביל לעבוד את הקדוש ברוך הוא.

הכרנו בך, עכשיו תכיר בנו

ולכן, זה אחד הטעמים שעכשיו תוקעים בעזרת השם בשופר, כי כשממליכים מלך היו תוקעים בשופרות, וזה מנהג המלכים שתוקעים לפנייהם בחצוצרות וקול שופר ביום המלכות. גם אנחנו ביום זה ממליכים עלינו את הקדוש ברוך הוא, ולכן צריך לתקוע בשופר כמו שהיה ב'הר סיני'.

רבי לוי יצחק מברדיצ'וב בעל 'קדושת לוי' סיפר שהיה איזה מלך אחד שטעה בדרכו ביער, ובמקום לצאת, הוא נכנס לעומק היער. פגש שם ביושבי היער ואמר להם 'אני מלך המדינה, תראו לי את הדרך איך לצאת לארמוני'.

אמרו לו 'אנחנו לא יודעים מה זה מלך... וגם את הדרך אנחנו לא יודעים...'. היה ביניהם חכם אחד, והוא הוציא אותו מהיער והחזיר אותו לארמונו. האיש הזה מצא מאוד חן בעיני המלך. הליכיש אותו בגדי שרד ומינהו בתור שר.

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי

מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות וימיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, בישיבת המייסד ר' רח' אורט ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותנלה שגם אתה יוכל לסיים מסכתות בבנה ובהנאה

שתיה קלה וחמה
לרווחת הלומדים

בגין דא יפקון מ

זוהר על הפרשה

ויהי היום - זה ראש השנה

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישדאל. (ח"ג רל"א ע"א) אמר רבי יהודה, לימא לן מר, (ס"א מאלין) מלין מעליה דראש השנה אמר רבי יהודה לרבי שמעון יאמר ויגלה לנו הרב מאלו דברים היפים והסודות של עניני ראש השנה. פתח רבי שמעון ואמר מה שכתוב אצל איוב (איוב א י) ויהי היום זה נאמר על יום ראש השנה כדמפרש ואילן, הנה בכל אתר דכתיב ויהי, איהו צער בכל מקום שכתוב ויהי סתם הוא מורה על צער מועט, ויהי בימי וכאשר כתוב ויהי בימי צער ודאי הוא צער גדול ודאי, אם כן מש"כ, ויהי היום, יומא דאית ביה צער, ודא הוא ראש השנה, יומא דאית ביה דינא קשיא על עלמא הוא יום שיש בו צער גדול, ודא יום הדין שדנים בו את העולם, וזהו יום ראש השנה שיש בו דין קשה על העולם, כי בו נידון העולם. וכן מש"כ באלישע (מלכים ב ד ח) ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם, ויומא דראש השנה הוה היה ביום ראש השנה. ובכל אתר ויהי היום, דא ראש השנה ובכל מקום שכתוב "ויהי היום" הוא יום ראש השנה, לפיכך מה שכתוב באיוב "ויהי היום ויבאו בני האלהים, יום ראש השנה הוה היה יום ראש השנה.

לעולם ראש השנה הוא ב ימים

בכל זמנא תרין יומין אנון, מאי טעמא. בגין, דלהי יצחק כליל דינא ורחמי ראש השנה הוא שני ימים בכל זמן ובכל מקום, גם בארץ ישראל, מה הטעם, כדי שיהיה יצחק שהוא בחינת ראש השנה כלול דין ורחמים, תרין יומין ולא חד. דאלמלא ישתכח ויחידא, יחריב עלמא וזהו הטעם של שני ימים ולא היה די ביום אחד, כי ביום ראשון הדין הוא קשה, וביום השני הדין הוא ברחמים, ואם היה ראש השנה רק יום אחד, דהיינו בחינת דין קשה, היה מרחיק את העולם מחמת דין הקשה. ועל דא כתיב תרין ומגין, ויהי היום ויהי היום ועל זה כתוב שתי פעמים ויהי היום, ויהי היום, פעם באלישע ופעם באיוב, לרמז על שני ימים של ראש השנה.

הדין הראשון הוא שדנים את מי שאינו מכבד את שם ה' ואת לומדי התורה

ויבאו בני האלהים, אלין בית דין וברכא. בני האלהים ודאי, כניי מלכא קריבין לגביה אלו

הם בית דין הגדול, הנקראים בני אלהים ודאי, דהיינו שהם בני המלך וקרוכים אליו, דהיינו מלאכי המלכות. ואנון שבטין ממנו, דסחרין תדינא למלכא והם שבטים ממונים דהיינו שבטים סנהדרין של מעלה, הסככים תמיד את המלך, כי הם יוצאים משכב ספירות התחתונות של המלכות. ואנון תתבין דינא על עלמא והם חותכים וגוזרים דין על העולם, כפי הראוי לבני העולם. להתייבב על יהוה ושואל, וכי על יהוה קיימי וכי על ה' הם עומדים, דהיינו לזון את ה' ח"ו. אלא, בשעתא דאלין קיימי על דינא, דינא קדמא דכלל ביה אלא בשעה שאלו הממונים עומדים על הדין, לזון את העולם, דין הראשון שדנים בו לפני כל הדינים הוא בשביל שם הוי"ה, דהיינו מאן הוא דלא יקיר לשמא דקודשא בריך הוא, ודלא יקיר לאוריתא ועבדיו מי הוא זה שאינו מכבד את שמו של הקב"ה, ואינו מכבד את התורה ועבדיו, דהיינו את לומדיה. אורי חכי, מאן הוא דלא חייש על יקרא דשמא קדישא. דלא יתחלל בארעא כמו כן דנים את מי שאינו חושש על כבוד שמו הקדוש שלא יתחלל בארץ. מאן הוא דלא חייש ליקריה דקודשא בריך הוא מי הוא שאינו חושש לכבודו של הקב"ה זה המרכה כבודו וממעט כבוד שמים, כי בזה מחזיק כח החיצונים, מאן הוא דלא שני יקר לשמא דא מי הוא שאינו נוון כבוד לזה השם זה שאינו מכון בברכות או שמכיר שם שמים לבטלה, כי בזה מלביש חבל וקדושה בחבל רע ודעות רות. ויבוא גם השטן בתוכם הנה השטן הוא הס"מ, גם, לרבות תהיא נוקבא דיליה תיבת גם בא לרבות את הנוקבא שלו בת זוגו שהיא לילית, ששניהם באים לקטרג. אורי חכי להתייבב על יהוה, דאיהו חייש נמי ליקרא דשמא דא כמו כן מש"כ להתייבב על יהוה היינו שהוא גם כן חושש לכבוד השם הזה, כמו שאמרו חז"ל (מגילה דף ג ע"א) שאפילו שדים לא מוציאים שם שמים לבטלה, ולכן הוא מקטרג על שנתחלל שם שמים בעולם, וזהו "להתייבב על ה'", שעומד לקטרג עבור כבוד שם הוי"ה, ומעין ענינים אלו קטרג על איוב באמרו התנחם ורא איוב את ה', כלומר שהיה פונה להנאתו ולא לכבוד יוצרו.

מי שמפרש חטאיו ומתודה עליהם לפני ה' לא נמסר דינו אלא בידי המלך ה'

כמה דאתמד כמו שלמדנו, כי בההוא

יומא של ראש השנה, דקיימין שבטין קתדראין למידן דינא לעלמא ביום ההוא של ראש השנה, שעומדים שבטים כסאות לשבעים סנהדרין לזון דיני העולם. כמה אנון מארי תריסין, קטיגורין, דקיימי לעילא אז כמה בעלי מוניס ומקטרגים העומדים למעלה, אלין מיימינין לזון ואלין משמאלין לחוכה אלו בעלי הגנה מיימינים לזכות, ואלו המקטרגים משמאלים לחוב, לאדכרא חוכין דעלמא, להחזיר את העונות של העולם, ובתחילה דנים את כל העולם בכללות, ואח"כ מזכירים את העונות של כל אחד ואחד חוכין דכל חד וחד. ועל דא אנטרשא לבר נש לפרשא חוכיו, כל חד וחד כמה דאיהו ועל כן צריך האדם לפרש חטאיו ולהתודות על כל אחד ואחד כמו שהוא, בגין דמאן דמפרש חטאיו, לא אתמסר דיניה, אלא בידי דמלכא, קדשא בריך הוא בלחודו' לפי שכל מי שמפרש חטאיו לפני הקב"ה ומתודה עליהם, לא נמסר דינו אלא בידי של המלך הקב"ה לבדו. ומאן דדאין ליה קדשא בריך הוא, איהו לטב ומי שזן אותו הקב"ה הוא ודאי לטוב. ועל דא בעא דוד מלכא, (ואמר) (תהלים מג) שפטיני אלהים, אנת, ולא אתרא ועל כן בקש דוד המלך מוקב"ה, שפטיני אלהים דהיינו אותה תשפט אותי ולא אחר. וכן שלמה אמר, (מלכים א ח) לעשות משפט עבדו, הוא, ולא אתרא וכן אמר שלמה המלך לעשות משפט עבדו דהיינו הקב"ה לבדו ולא אחר, וכל בית דין כדילין ממנו וכל הבית דין של מעלה נבדלים ממנו. ועל דא אנטרדין לזון לפרשא חוכין דכל שייפא ושייפא ועל כן צריכים לפרש את העונות של כל אבר ואבר, וכל מה דעביד בפרט וכל מה שעשה בפרטות, וזהו שאנו אומרים על חטא שחטאנו לפניך באונם וברצון. הקדא הוא דכתיב זהו שכתוב, (תהלים לב) חטאתי אודיעך וגו' שאמר דוד המלך, חטאתי אודיעך ועני לא כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי לה'. לכתר אחר כך אמר ואתה נשאת עון חטאתי סלה. מנלן. ממשא מנן לנו דבר זה שצריך להתודות בפרטות, ואמר דכתיב שכתוב אצל משה, שהתורה בשם כל ישראל, ואמר (שמות לב) אנא חטא העם הזה וגו' חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זר. וכן בישראל כתיב בישראל כתוב שהתודו לפני הקב"ה ואמרו, (שמואל א יב) חטאנו כי עזבנו את יהוה, דאי תימא האי ביהיד שאם תאמר מה שאמר דוד חטאתי אודיעך הוא רק ביחיד, אכל בצבור לא אבל בצבור אין צריך לפרט עונותם, כי אין זה כבוד של צבור לגלות ברכים את עונות הצבור. קדא כתיב קרא דא הרי כתוב מקרא זה, שכלל ישראל אמרו חטאנו כי עזבנו את ה'.

ביום ר"ה ישראל נבנסים תחילה לדין בעוד יש רחמים

ביומי דראש השנה, מתקנין בי דינא פורסייא למלכא, למידן כל עלמא כימים של ראש השנה מכינים הבית דין, כסא בשביל מלך המשפט לזון את כל

זוהר על הפרשה

בדין באותו היום, הָדָא הוּא דְכְתִיב זְהוּ שְׁכֻתוֹ וְכָל צַעְרֵי יִסְפּוּר.

תאני שנה רבי יוסי, שלש כתות נכנסין ליום הדין. כת צדיקים גמורים. כת רשעים גמורים. כת בינונים. וכן נגדן שלש כתות באדם. כת הנשמה הקדושה פ' יש מי שמגביר כח הנשמה על הגוף והאונותיו, ואלו הצדיקים. וכת המתאנה אלו הרשעים שהתאנה ונכרת על כח הנשמה. וכת המניעה אלו הבינונים, ושואל, מאי כת המניעה, אמר רבי יהודה, כת המגדלת והמניעה את הגוף לפי טבעו, ולא ממש כשביל האותם בכל צרכיו לפי מה שצריך לגופו ולא יותר מדאי, אבל אינו נודד ממוטותיו.

הקב"ה ברחמיו נתן לבניו עצה להנצל מן הדין

רבי יוסי בן פזי אומר, בא וראה רחמנותו של הקדוש ברוך הוא. אע"פ שב"ד של מעלה באין לעמוד בדין, ולדון את הבריות, ולהורות לפני הקדוש ברוך הוא זכות וחובה של בני אדם. ותאני שנה ר' יוסי בן פזי, שלש כתות של מלאכי השרת עומדין על הדין ביום ר"ה. יש מהם שהם מורים מזכרים זכות לטובה. ויש מהם שהם מורים ומזכרים חובה לרעה. ותא חזי בא וראה, רחמנותו של הקדוש ברוך הוא, שנתן עצה להנצל מן הדין.

האויבים הם המזכירים חובותיהם של בני האדם

דתניא שלמדנו, מהו דכתיב מהו שכתוב זכרון תרועה, לא אשכחנא לא מצאנו זכירה איזה דרוש לזכירה לתרועה בענין זכירה, אלא האי אלא זה דאמר שאמר רבי יוסי, כתיב וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר וגו' הצור אחכם ותורעתם בחוצות ונזכרתם לפני ה' אלהיכם וגו', וזכר לתרועה זו, אמר הקדוש ברוך הוא, הריעו לפני בתרועה זו עתה ברוך, שהיא זכרון אותה התרועה, מיד, ונשעתם מאיביכם. מאן אנן מי אלו האויבים, אלו הם המזכרים המזכרים חובתם של בני אדם. דתניא ששנינו אמר רבי יוחנן, מלאכים יש, המזכרים המזכרים חובתם של בני אדם. ומלאכים יש, המזכרים המזכרים זכותם. ואפילו אחד מני מתוך אלה מורה מזכיר זכותו, שפקין לו עוזבים אותו. הָדָא זיה הוּא דְכְתִיב שְׁכֻתוֹ אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאד מִלֵּיץ אֶחָד מִנֵּי אֱלֹהִים. וכתוב בתריה, ויחננו ויאמר פדעו מדרת שחת וגו' ויאמר מצאתי כופר.

תקעו בחדש שופר, מאי בחדש מהו בחודש. ואמר דא כי דינא רפא, דאקרי חדש זהו דין הרפה הנקרא חדש, והיינו סוד רחל שבה הוא ענין חידוש הדין, ומש"כ בכסות: (כס דעלקא עלאה, כ"ס ה' דא פחד יצחק דאיהו כס למלאך עלאה, תו בכסות) דא דינא קשיא, פחד יצחק זהו דין קשה הנקרא פחד יצחק, היינו סוד לאה שהיא דין קשה כעין הגבורה ד"א הנקראת פחד יצחק.

אשרי העם ידעי תרועה וגו', (תהלים פט) לא כתיב לא כתיב שמעי, או תוקעי תרועה, אלא ידעי תרועה הטעם הוא. בגין (ס"א בגין) חכימין דדידין באורא דארעא קדישא, אנן ידעי תרועה לפי שרק החכמים הדרים ויושבים באור של ארץ הקדושה הם יודעי תרועה. דא תרועה סוד התרועה הוא, כמה דכתיב כמו שכתוב, (תהלים ב) תרעם בשבט ברזל שעל ידי התרועה שוכרים את כתות המקטרגים האחרים כבדול. מאן עמא כישראל, דידעין רזין עלאין דמאריהון ומסיק רבי שמעון את דבריו ואומר מי הוא עם כישראל שיודעים סודות העליונים של רבונם, למיעל קמיה, ולא תקשרא ביה שעל יד זה הם יכולים לבוא לפניו ולהתקשר בו. וכל אנן דידעי דא תרועה וכל אלו היודעים את סוד התרועה, יתקרבון למיהך באור פניו דקדושא בריך הוא יתקרב ללכת באור פניו של הקב"ה. דא אור קרמא דגניי קדשא בריך הוא לצדיקין, ועל דא אצטריך למגדע לה. שזהו אור הראשון שגנו הקב"ה לצדיקים לעתיד לבא, ועל כן צריכים לדעת את סוד התרועה, זה שכתוב "ה' באור פניו יתלכין."

אפי' צעדיו של אדם באים בדין ברוך

(זהר חדש י"ח ע"ב) בראש השנה דין הקב"ה את כל העולם כלו כמ"ש אי זו לזכר ואי זו לשכח, והכוונה היא על אנשי אותה העיר בכללות וגם מפרש על כל אדם בפרטות, גופות בני אדם פ' אם הגוף והנפש יהיו כבדיות וכי' והנשמות, ופוקד אותם, ודן אותם על כל מה שעשו כל השנה כלה. ותאנא ושנינו, אפילו צעדיו של אדם נמנין וכאין

העולם ברחמים. וישראל עליון בקדמיתא בדינא קמיה, דליפוש רחמי. (ס"א קמי דליפוש רוגזא) וישראל נכנסים תחילה לדין לפני האומות, לפני שיתרכה הרוגז וכעס על ידי מעשיהם הרעים של האומות.

יום הראשון של ר"ה דינא קשיא ויום השני דינא רפא

תנן למדנו כי על מה שכתוב (מלכים א ח) "לעשות משפט עבדו" ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו, יום ביומו מאי הוא. אלא הני תרי יומין דראש השנה יש לשאול, יום ביומו מהו הענין של אלו השני ימים, והשיב אלא אלו הם שני ימים של ראש השנה. אמאי תרי יומין. בגין דאנן תרי בי דינא, דמתחברין בחדא ולמה הם שני ימים, ואמר לפי שהם שני בתי דין המתחברים יחד, והיינו לאה ורחל שמתחברות יחד, על ידי שעקבי לאה מתלבשים בכתר רחל, והם סוד שני ימים של ראש השנה, יום ראשון כנגד לאה דינא קשיא, יום ב' כנגד רחל דינא רפא, ומפרש דינא עלאה, דאיהו קשיא, בדינא תתאה, דאיהו רפא, ותרווייהו משתכחי דין העליון שהוא קשה, היינו הדין של לאה, מתחבר בדין התחתון שהוא רפה, היינו בדין של רחל, ושניהם נמצאים בראש השנה, וכנגדם הוא ראש השנה שני ימים.

הטעם שצריך לתקוע גם שברים וגם תרועה

ועל דא לא ידעי הני בכלאי, דא דיבכא ויללותא ולפי שבני בכל אינם יודעים שיש ב' מיני דינים, לכן אינם יודעים בני בכל הסוד של השברים והתרועה, ולא ידעי דתרויהו אצטריכו ואינם יודעים שלפי האמת שניהם צריכים, כי הם כנגד תיקון רחל ולא, והיינו יללותא דאיהו דינא תקיפא התרועה שהיא דין חזק וקשה היא כנגד לאה. תלת תבדין דאיהו דינא רפא והשלשה שברים שהם דין רפה הם כנגד רחל, ודין הרפה נרמז בשברים, כי גנוחי נגה רפא דומה כמי שגנוג מלכו ברפיון, בני בכל אינם יודעים איזה משניהם צריכים, לכן הם עושים שניהם מספק, אנן לא ידעי, ועבדין תרויהו. ואנן ידעינן, ועבדין תרויהו. (ס"א ועל דא דא דיבכא וילל תתרויהו אצטריכו, הני בכלאי, אנן לא ידעי, ועבדין תרויהו) וכלא נפקין לארע קשוט ואנו יודעים ששניהם צריכים לכן אנו עושים את שניהם, והכל יוצאים לדרך האמת, כי למעשה שניהם עושים כפי שצריך באמת.

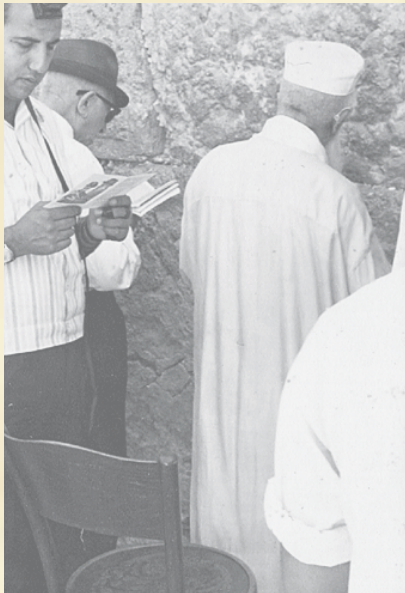
היודעים את סוד התרועה יתקרבו ללכת באור פניו של הקב"ה

פתח ואמר, פתח רבי שמעון לפרש מש"כ (תהלים פא) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. הנה מש"כ

לא יכול לזוז

מעשה באחד משכניו של רבינו שהלווה סכום כסף גדול מאוד לחברו. כעבור זמן, כשהגיע שעת הפירעון, ניגש המלוה לדערו וביקש את כספו חזרה, אך הלה החל טוען כי כבר פרע את חובו. מיודענו נבהל, כי מעולם לא החזיר לו חברו דבר, אך הלה בשלו - לדבריו, הוא כבר פרע לו את כל ההלוואה בשלמות.

בצר לו, לקח המלוה את בעל חובו אל רבינו זיע"א. שאלו רבינו: "הוא הלווה לך כך וכך כסף?" אמר הלה:

רבינו מרדכי שרעבי בכותל

"כן, אבל כבר השבתי לו את כל הסכום". נענה הרב ואמר לו: "אם כן, אתה יכול ללכת לביתך". אולם, למרבה הפלא, הוא רוצה ללכת, אך אינו יכול לזוז...

משראה בעל החוב שכך, החל בוכה בדמעות שליש והודה כי באמת לא החזיר את הכסף, ועכשיו מיד ילך וישיב את הכסף לבעליו. אמר לו הרב: עכשיו אתה יכול ללכת...

תעשה תשובה ותתרפא

ישנו סיפור מעניין, על אשה אחת שקמה בבוקר ונבהלה לראות כי פניה נתעוותו. מיד באותו יום פנתה

רבינו בקבר הרש"ש זיע"א

שרפי קודש

לאשה אחת אמר רבינו שלא תדאג, כי 'בנה ישוב בעוד שבועיים כיום שלישי, ובשעה אחת בצהריים הוא ידפוק על הדלת'. ואכן, דבריו התאמתו עד לאחת. כיוצא בזה היו עוד עשרות מקרים.

פעמים, שהודיע רבינו לשואלים כי בנם נמצא בשבי במקום פלוגי, וישחררוהו בתאריך פלוגי. גם כאשר ל"ע אותו חייל לא היה בין החיים, ידע זאת רבינו בבירור, וכששאלוהו, ספק את כפיו ואמר כי אין מה לחכות, ואכן לאחר זמן מה מצאו את גופתו...

מחר הוא יבוא

מעשה נוסף, דומה, היה כאשר אחת שבאה לבית רבינו ודמעתה על לחיה, כי בנה נסע לחו"ל ונעלם, וכל החיפושים אחריו עלו בתוהו. ענה רבינו ואמר לה: 'בואי לכאן שבוע הבא ביום שני, ואנייד לך מה עם בנך'. אדם אחד, שהיה נוכח בשעת המעשה, הסתקק מאוד לדעת מה יאמר לה רבינו בשבוע הבא, והגיע גם הוא כדי לראות איך ייפול דבר.

כשבאה האישה ביום שני, אמר לה רבינו: 'מחר יבוא בנך לירושלים, והורה לה לשוב אליו למחרת. והנה, למחרת

בא אדם אחד לשכונת 'מחנה-יהודה', ושאל את העוברים והשבים היכן ביתו של הרב שרעבי, והראו לו. בו בזמן, היתה אימו ג"כ אצל הרב, ואז נפגשו שניהם בפנת ביתו של הרב, והיתה שמחה גדולה וקידוש ה'.

הגלגלים התפוצצו

הרבנית לאה ע"ה סיפרה, שכאשר שרר עוצר בירושלים עיה"ק והיה אסור לצאת מפתח הבית, יצא רבינו זיע"א לרחיבה של עיר ביום שבת קודש. כשראו אנשי הצבא את רבינו, מיד עצרוהו וביקשוהו שיעלה על רכבם. רבינו סירב לעלות מחמת כבוד השבת, אך הם לא ויתרו, והרימו אותו בעל כורחו אל תוך הרכב. וראה איזה פלא, כשבאו לנסוע, מיד התפוצצו כל גלגלי הרכב. החיילים הבינו מיד שבשל רבינו קרה כל זאת, ומיד שחררוהו.

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו של מרן הגאון המקובל חכם **בנידו שמואל'י שליט"א** על רבותיו חכמי ישראל **'שרפי הקודש'** ומה ששמע מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

המשך מעשיות על רבינו מרדכי שרעבי זצוק"ל מייסד ישיבת נהר שלום

מלחמת יום הכיפורים

ביום הכיפורים תשל"ד, עת פרצה 'מלחמת יום הכיפורים', המתפללים בבית מדרשו של רבינו הרגישו על פני רבינו צער עצום, כאילו הוא צופה את אשר קורה

בנבולות ישראל. איריה מתוחה שרדה בבית מדרשו, שהתעצמה במיוחד לקראת תפילת מוסף. תלמידי רבינו לא הבינו את פשר

התנהגותו המוזרה, עד ששמעו את האזעקות והבינו ששעת מלחמה היא.

בתפילת מנחה של יום הכיפורים, ביקש רבינו מכל הציבור שלא לצאת מכית הכנסת כלל ועיקר, ולמרות כל האזהקות שנשמעו, לא שת אל ליבו, והיה שקוע כולו בכוננות התפילה עד סיום תפילת הנעילה.

למחרת בבוקר, באו לחצר ביתו של רבינו עשרות חיילי תותחנים של חיל-האוויר, ועמדו בשורות כדי לקבל את ברכת רבינו קודם צאתם למלחמה.

כידוע, המלחמה היתה קשה עד מאוד, ורבינו, שראה זאת ברוח קדשו, השקיע את עצמו בתפילות ובתיקונים על כל בית ישראל. צער רב ניכר היה אצל רבינו בכל אותה תקופה, עד יום הושענא רבה.

בתום מלחמת יום הכיפורים, היו נעדרים רבים שלא נודע מצבם ומקומם. הורי החיילים הנעדרים פנו בדמעות שליש אל רבינו זיע"א, אשר עודדם וחזק את רוחם, כאשר לכל אחד ידע רבינו לומר בדיוק מה מצב בנו. בכך, ניחמם והשיב את נפשם.

ניסה לומר לרבינו כי החדוש לא שייך, אך רבינו נותר בשלו: "כך אמרתי וכך יהיה". ובאמת, לתדהמתו השתנה הכל, וכאותו חודש התעברה אשתו בכך זכר, בכוח הכל פיו של רבינו, כי צדיק גזר והקב"ה מקיים.

עוד מעשה בתלמיד חכם גדול שלא היו לו ילדים, עד כדי שרופא מומחה אחד התבטא בחריפות ואמר לו: אם יצמחו לך שערות בכף היד יהיו לך ילדים.

וכשכא אצל רבינו, הרגיעו ואמר לו כי יהיה לו ילדים וילדות. וכן היה דבריו רבינו, וכיום יש לו משפחה גדולה בלעה"ר.

רבינו זיע"א

גמר את התיקון

חכם אחד, שהיה צדיק ויר"ש והיה גם מזכה את הרבים בשעוריו. לילה אחד בעת החשיכה, כאשר חצה את הכביש, ל"ע נדרס למוות, והניח אחריו אישה בת כ"ח שנים עם עשרה ילדים קטנים. היותה האלמנה שכורה מאד ובוכה, ודמעתה על לחייה, מאנה להינחם.

אחד מאברכי הישיבה, שהכיר את האלמנה, הפנה אותה אל רבינו זיע"א. כששמע רבינו את פרטי המקרה, אמר לו: "דעי לך, שבעלך בגלגול שעבר היה ראש ישיבה, ובא לעזה" לתקן את נשמתו, וכיון שגמר התיקון שלו הלך למנוחות ונכנס למחיצתו, ולפיכך אין לך להצטער כלל". והוסיף רבינו ואמר, "ודעי לך, כי העובר שבמעיד, הוא כן זכר בריא ושלם". נדהמה האישה לשמוע את דברי רבינו, כי הרופאים יעצו לה לעשות הפלה, כאמדם שנעשה העובר אברים אברים, מאחד שבגדל צערה היתה מכה מכות חזקות על בטנה.

אמר לה רבינו זיע"א: "אל תשמעי לרופאים, כי הם טועים בזה. העובר שלך קיים ושלם". קיבלה האישה ברכה גדולה מרבינו, והיתה שמחה ומעודדת מדבריו הקדושים. וכפי שצפה כן היה, שלא נפל דבר ממה שאמר, וילדה כן זכר בריא ושלם.

להטיסה בדחפיות לחו"ל, לערוך לה שם ניתוח מסוכן. בצר להם, פנו הורי הילדה אל רבינו זיע"א. אמר להם רבינו: "אין חור בלב ולא צריכים שום ניתוח!" הוריה התקשו לקבל את דברי רבינו, כי כמו ענייהם ראו בצילומים את החור בליבה. הם השתדלו להאזין כאמונת חכמים, אך יחד עם זאת, סבורים היו שמוטל עליהם למלא "חובת השתדלות" ולטוס למכון הרפואי באמריקה אליו הופנו ע"י הרופאים, ולראות איך יקום דבר. חזרו לערים לאסוף את הכסף הנדרש, וטסו לחו"ל.

בבית החולים באמריקה ערכו סידרת בדיקות, והרופאים התפלאו לראות שאין שום דבר... ההורים נדהמו לראות איך רבינו ידע הכל בכיורו, והצטערו שלא שמעו לקולו.

תיפקד בחודש הזה

מעשה באדם אחד שלא זכה לפרי כטן שנים רבות, וכל פעם שהיה בא לבית רבינו, היה רבינו מעודדו ואומר לו שבעו"ה יהיו לו בנים...

פעם אחת, כשכא אל רבינו, אמר לו: "החדוש הזה תתעבר אשתך בכך". התפלא האיש מאוד, כי ידע שלפי הטבע לא שייך שתיפקד באותו החדוש. הוא

עם בעלה אל בית החולים, שם אמרו לה שתצטרך לעבור ניתוח.

בבית החולים היה רופא אחד שהכיר את רבינו זיע"א, ואמר להם: "למה לעשות את הניתוח? לכו אל הרב שרעבי, ואת אשר יאמר לכם תעשו".

הלכו בני הזוג לבית רבינו, כששמע את שאירע לאישה, אמר לה: "עשית חטא פלוני, ולכן התעוררת פניך. תעשי תשובה ותתפארי". על אחר קיבלה עליה לשוב כתשובה שלמה, ועוד כעודם בבית רבינו קרה הפלא, ושבו פניה לקדמותם.

אין חור בלב...

מעשה בילדה אחת שחלתה, ובבדיקות שנערכו בבית החולים אמרו להוריה שיש לה חור בלב, וחייבים

רבינו במסירת שיעור בישיבת בית אל

היכול מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שעי"י מוסדות המיישר

המשך הלכות תקיעת שופר

עושים באותה נשימה, ובתקיעות של מעומד עושים בשתי נשימות.

יש מי שסובר להיזהר בתקיעת השברים שכל שכר יהי מ- ד' כוחות, לא יאריך יותר מדי כיון שלפי הגר"א תקיעה היא ד' וחצי כוחות, ואם יאריך נמצא שעשה תקיעה ולא שכר

מה הדין אם טעה בתקיעה אחרונה?

כשתוקע תר"ת ולפעמים בתחילת התקיעה האחרונה יוצא לו שכר אם הוא יחזור על התקיעה האחרונה נמצא שמפסיק שכר בין התרועה לבין התקיעה והוי הפסק, אלא צריך לחזור על התר"ת שוב, ומה שהציבור לא יודע שהוא חוזר ולא יודעים באיזו תקיעה לכוון, לכן יש חונים שעושים סימן שאם הוא חוזר הוא דופק על הכימה פעמיים, וכן נהגו הבעלי תוקעים לומר לציבור שיאמרו ויכוונו שכל התקיעות על דעתו וכוונתו, ובכך גם אם אינם יודעים הרי הם מכוונים על דעתו.

אם תוך כדי תקיעתו הוחלש קול התקיעה?

אם לא היה הפסק יצא, אבל אם היה הפסק זה שכר ולא יצא ידי חובת תקיעה.

איך אופן עשיית השברים?

יש מחלוקת ראשונים בענין השברים האם עושים אותם פשוטים או עם שכירה קלה בסופם, והמנהג לעשות עם שכירה מעט כדעת הרמב"ן, ולא כדעת רב סעדיה גאון והריטב"א כיון שגם אם עושים עם שכירה יוצאים ידי חובת כולם.

האם ראוי לשמוע תקיעות של תימנים?

היות ויש מנהג לכל קהילה בתקיעותיהם, מעיקר הדין אין צריך לשמוע תקיעות של תימנים, אולם הגריש"א היה מקפיד לשמוע גם תקיעות של תימנים, לראש הישיבה חכם שלום היו תוקעים כן, והיה ממתן לשומעם אף שלא היה ברור אם עשה כן רק כדי לכבד את התוקע.

וידוע שרם האי גאון שצייר את התרועה לא צייר נקודות אלא באופן של רעידות, (דהיינו שצייר קו אחד שלם עם עליות ומורדות ולא צייר נקודות נקודות)

ועכ"פ ודאי שכל מי שנוהג כמנהגו יצא ידי חובה.

כמה שיעור התקיעות בזמננו?

נחלקו האחרונים בשיעור כמה הוא שיעור הכוחות [טורמיטין] המדויק בזמננו, דעת הרב מרדכי אליהו (מאמר מרדכי פ' לט אות מד - מד) שבשניה יש ד' וחצי כוחות [טורמיטין], ולכן אורך תקיעה של תשר"ת היא ד' שניות, ודעת האיש מצליח (שו"ת איש מצליח סו"ס לט) שבשניה אפשר לעשות בין ג' כוחות [טורמיטין], ולכן אורך התקיעה בתשר"ת הוא שש שניות, אמנם דעת האורל"צ (ח"ד פ"ה אות כ) ובהלכות מועד (פ"ד אות ז) שאפשר לעשות בין 8 ל- 9 טורמיטין בשניה, ולכן אורך תקיעה של תשר"ת הוא ב' שניות.

נפק"מ מה האורך של השברים: כיון שצריך לעשות את השכר פי 3 מהטורמיטין, ולמעשה כל תוקע לעניינו מי שעושה יותר טורמיטין בשניה התקיעות שלהם יותר קצרים.

הרוצה להחמיר את שיטת רש"י כיצד ינהג?

נחלקו רש"י ותוס' מה השיעור של התקיעות, ויש שמחמירים גם לתקוע כשיטת רש"י, וגם למחמירים אין לחזור על התר"ת, כיון שבתר"ת של תוס' גם יוצאים ידי חובת רש"י, אמנם יש תוקעים שכן צריכים לחזור, באופן שהבעל תוקע בסוף התרועה עשה כשברים, כלומר שהאריך ככח האחרון של התרועה והיא הפכה לשכר וממילא הוא לא יצא לפי רש"י בתר"ת לכן צריך לחזור גם על תר"ת, או שיזהרו לשכר את התרועה בסופה ולא להאריך, כיון שלפי רש"י כבר שתי כוחות הם שכר ולא תרועה [כיון שתדעיה היא רק כח אחד ותקיעה היא ג' כוחות].

מדיני שברים

וצריך להיזהר שלא להצמיד את השברים לתקיעה האחרונה, אלא לעשות הפסק של כדי נשימה אחת, לפי שמוך הביא בסעי' ה' ש"א שאם עשה הכל בנשימה אחת לא יצא לכן יחלק כל סדר בהפסק נשימה.

בשברים לא לעשות הפסק בין שכר לשכר כדי נשימה, אלא ללא כל הפסק כלל ואם הפסיק לא יצא (משנ"ב ס"ק טז).

כתב בשו"ע (סעי' ד) שברים תדעיה של מיושב

מעשה בירחודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בעניני חושן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבירי מוסדותינו

שאלה: ראובן פנה לחברו הטוב שמעון בבקשה הואיל והוא עומד כעת לפני יציאה לתקופת התגים להיות חזן בחו"ל, ויש לו סכום של עשרים אלף שקלים שאינו רוצה להפקידם בבנק מסיבות השמורות עימו, הוא מעונין להפקידם אצל למשמרת עד שיחזור, שמעון נאות לעשות זאת, לאחר יומיים המקרה של שמעון התקלקל ושמעון הוכרח לקנות חדש, אשתו של שמעון אמרה לו הואיל ויש לנו כעת עשרים אלף שקלים בפקדון בא נשתמש בהם לקנות מקרה ומקפא אבותיים ועד שיחזור ראובן נשיג כסף כך שיהיה לנו לפדוע לו מיד כאשר יבא לחבוע את כספו. פנה שמעון לרב לשאול האם מותר לו להשתמש בכסף זה המפקד אצלו.

תשובה: שמירתו של שמעון היא כדיון שומר שכר, ומותר לשמעון להשתמש במעות ובשישתמש בהם דינו כלוה מעות שחייב באחריותו עד שיחזירם לראובן.

הנימוק: פסק השו"ע (סימן רצב ס"ז) שחוננוי או שולחני [כעין צייג' בימינו] שהפקידו אצלו מעות ואינם תחתונים [טנורים כבים שאינו נפתח כמו מעטפה סגורה] ולא קשורים בקשר משונה, אע"פ שהמפקד נתן לו אותם צדורים [כעין שבימינו שנותנים עם גומיה או מעטפה פתוחה] מותר לו להשתמש בהם. אבל אם הפקידם אצל בעל הבית היינו שהפקיד אצל אדם שאין דרכו להעסק במעות להוציאם כל הזמן, אסור לבעל הבית להשתמש בהם. ומידו בעל הבית שרוכב עסקיו בריבית דינו כשולחני וכתב הסמ"ע דאנו שרוכב עסקו הוא במעות לכן לכולנו הדין כמו שולחני. ולפי זה נמצא שכיון שהפקיד אצלו את המעות במעטפה פתוחה ולא קשורם בקשר משונה או תיבה חתומה מותר לו להשתמש בהם.

אכן כיון שהדין הוא שמותר לו להשתמש בהם על כן מיד כשקיבלם בהפקדה אצלו אע"פ שהמפקד לא שילם לו כלום עבור השמירה דינו כשומר שכר ושכרו איתו שיכול להשתמש במעות אם ירצה וחייב בגיבה ואבירה. ואחר שישתמש בהם דינו כשואל שחייב באונסים עד שיחזירם לבעליהם.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אהרון
בן רחל

תורה והמצוות בכל מצב ובכל מחיר

"כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלת היא ממך ולא רחוקה היא לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחנה לנו, וישמענו אותה ונעשנה, ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל מעבר לים ויקחה לנו וישמענה אותה ונעשנה, כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" (דברים ל"א - יד). פירש"י - "לא בשמים היא שאלו היתה בשמים היית צריך לעלות אחריה וללמדה". מפירושו נלמד שתורה צריך ללמוד ולדעת בכל מצב - ואפילו תורה בשמים יש עלינו לעלות אחריה וללמדה, ולא מעכב בה כל סיבה ואופן, כעין ששנו "הוי גולה למקום תורה" (אבות פד, יד) כלומר שצריכים ללמוד ולקנות תורה אפילו אם יצטרך לחיות בנכר כתנאי הגלות הקשים.

תורה יש ללמוד בכל מצב, ואפילו בשעת מיתות כדאיאת בשבת (פס:). על הפסוק "זאת התורה אדם כי ימות באוהלה" (במדבר יט, יד) וכן ידוע על כמה גדולים שלמדו תורה ממש עד הרגע האחרון ונשמתם יצאה מתוך תורה. (מסכדי המהר"ל כיון שאין המיתה מפסקת, והתורה ממשיכה בעולם הבא ממש כמו בעולם הזה). בשעת כיבוש הארץ רצה מלאך ה' להרוג את יהושע בן נון על שביטל תורה אפילו כתנאי מצור ודוחק, במצב של מלחמה יש לעסוק בה, והמונע עצמו ממנה מתדייב על כך (עין מגילה ג:).

אתא בעירובין (ק). "אמר רבי יוחנן אלמלא לא ניתנה התורה היינו למדים צניעות מחתול, גול מנמלה, עריות מיונה, ודרך ארץ מתרנגול". תימה, משמע שתוכנים מן האדם ללמוד תורה מבעלי חיים, ואפילו מהטמאים ומהפחותים שכבר ידא (כגון חתול ונמלה) אלא לומר לנו גדרה של תורה, שיש ללמודה מכל דבר, בכל מצב, ואפילו היתה בשמים יש לעלות אחריה וללמדה.

ויש לשאול על הכרח זה ללמוד תורה אפילו היתה בשמים? והרי לכאורה מצב של "אי אפשר" הוא, ואיך מצווים על זה?

ובביאור הדברים נראה לומר, כדי שידע האדם בהכרחו שאין שום פתח דהיינו מצב ואופן שבו אין לומדים תורה. כשיש פתח נוטה האדם להקל, שכיה הדבר כשאדם עיף כגון שהלך לישון מאוחר ולא קם להתפלל במניינו הקבוע, אך ורק מפני שידוע שיש מנץ נוסף בשעה מאוחרת יותר. **אם לא היה מנץ אחר אלא אך ורק זה, היה מתגבר כארי וקם למרות עייפותו מפני שאין פתרון אחר ואם לא יתגבר יפסיד תפילה במנין**, ולכן מזה עצמו ביתר שאת, וקם לפי שאין ברירה אחרת.

מצוי שאנשים דוחים את מצוות קריאת שניים מקרא ואחד תרגום כערים שבת, אך ורק מפני שמצוי להם אפשרות ופתח אחר לקיים מצוה זו כגון בשבת או בשבוע שלאחר מכן ואפילו עד שמחת תורה.

וסכרא מפורשת היא בחז"ל כדאיאת במועד קטן (יד).

בדברים שהחיים תלויים בו, ודו"ק.

והוא שמצינו בעבודה זרה (ג:) "למה נמשלו בני אדם כדגי הים, לומר לך מה דגים שבים כיון שעולים ליבשה מיד מתים, אף בני אדם כיוון שפורשים מדברי תורה ומן המצוות מיד מתים" (עין עוד כמעשה דרכי עקיבא ופסוק והמשל של השועל, בברכות סא:). **התורה היא חיינו בכחינה של איר לנשימה** ולכן יש ללמוד בכל מצב ובכל אופן ללא כל אפשרות להקל בה ואפילו תהיה בשמים, יש לעלות אחריה כדי להשיגה.

בפירוש רש"י הנ"ל יש נקודה לעין (ומקורו בגמ' עירובין נה). "לא בשמים היא, ולא מעבר לים היא" - שאם בשמים היא, אתה צריך לעלות אחריה, ואם מעבר לים היא, אתה צריך לעבור אחריה".

והרי לא בשמים היא, אם כן לא יהיה מצב שתהיה שם, אם כן בשביל מה לומר לנו, שאלו היתה בשמים צריכים היינו לעלות אחריה וללמדה, והרי לא תתכן מציאות שכזאת.

אלא הם יסוד הדברים שאמרנו, דווקא אדם שיקבל על עצמו שאפילו אם תורה בשמים - בכל מצב, יתגבר כארי ויחזר אחריה וילמדה, למרות כל הקשיים, "כמטמונים יבקשנה". לאדם זה בלבד, לגביו "לא בשמים היא" - כלומר אדם שיהא מוכן ללמוד תורה בכל מצב ואופן, להמית עצמו על תלמוד תורה, רק אצלו התורה קרובה מאד, אצלו בלבד מקוים (המשך הפסוק) "בפיך ובלבבך לעשותו". חזקת זה, מי שלא יהיה מוכן בשכלו ובהכרחו לקיימה בכל מצב ואופן (שאינו מוכן לטרוח בעבודה ולעלות עד השמים או לעבור את הים כדי להשיגה) להמית עצמו על דברי תורה, לגביו התורה רחוקה, ובשמים ומעבר לים היא, ולא מקוים בו "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו".

במסכת אבות (ו', ד') כתוב "כך דרכה של תורה, פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, וחי צער תחיה, ובתורה אתה עמל. אם אתה עושה כן אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא". ואין לומר שנכריח את האדם לעסוק בלומדה בתנאי חדום אלו של פת במלח וחי צער כדי לזכות בכתרה של תורה, זאת אומרת שאם יש לו מיטה לישון, לא מסתבר שנצריך אותו לזוהר ושישן על הארץ, עד שבלעדי זה אינו נכלל "בכך דרכה של תורה" - דהיינו בהגדרה של "תלמיד חכם". אלא ודאי ומסתבר אף אם ישן הוא על מיטה, ואינו מתענה בחיי צער יכול לזכות הוא בכתרה של תורה.

אלא הדברים מתבארים - אדם שיקבל על עצמו שאפילו אם יעני ח"ו עד פת לחם ושינה על הארץ וכו', ולמרות הכל יחליט ויקבע בלבו שילמוד ויעסוק בה בכל מצב, ואז יראה שהתורה כאמת קרובה לו מאד, כי כך היא דרכה, שאינה בשמים ללא כל קושי וטרוח, פתאום הכל קל - "טוב לו אף בעולם הזה".

וזוהו הרעיון הטמון בדברי רש"י - התורה הקדושה אפילו אם היתה בשמים היית צריך לעלות אחריה וללמדה, ורק אז תבין ש"לא בשמים היא, אלא קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו".

אין מגלחים בחול המועד כדי שלא יכנסו לדגל כשהם מנוולים, ופירש"י שאם היו מותרים לגלח בחול המועד לא היו מזרחים עצמם לגלח קודם החג ונכנסים לחג כשהם מנוולים, ועכשיו שהחמירו עליהם דהיינו שאין להם פתח, בודאי שיגלחו ויסתפרו קודם לכן. (ע"ש) זהו החסרון כשיש לדבר פתח, שמאפשר לאדם להקל בחומרות, שנוטה הוא לסמוך על פתח זה לכתחילה, מה שאין כן אם לא היתה כל אפשרות אחרת שורה מקיימה למרות קושייה. ודו"ק.

מצנינו בגמרא עבודה זרה (לה). "אמר עולא כי גזיר גזירה כמערכא, לא מגלו טעמא עד תריסר ירחי שתא, דלמא איכא איניש דלא סבירא ליה ואתי לחלולי בה". ידעו חכמים שאם לא מגלים את הטעם, ממילא אין פתח, ולא יבואו לחלול בה ולהיכשל.

כעין שאמרנו (סנהדרין כא). "מפני מה לא נתגלו טעמי מצוות? שהרי שני מקראות נתגלו טעמם, ונכשל בהם גדול העולם (שלמה המלך), כתיב "לא ירבה לו נשים, ולא יסור לבבו" (דברים יז, יז) אמר שלמה: אני ארבה ולא אסור, וכתיב "יחיד לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו" (מלכים א' יא, ד). וכתיב "לא ירבה לו סוסים, ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס" (דברים יז, טז) אמר שלמה: אני ארבה ולא אשיב, וכתיב "ותצא מרכבת מצרים בשש" וגו' (מלכים א' כט). **כשיש טעם לדבר והדבר תלוי בסיבה, אם כן אפשר למצוא פתח שבה הסיבה לא שייכת** - כשיש פתח יש נטיה להקל, ולהתקרב יותר לחטא.

כשם שמצינו בגמ' ביצה ב: ונפסק בשו"ע ס' תצ"ה, סעיף ד' שהוסיף איסורי מוקצה ביום טוב כגון פירות לאוצר ולסחורה, ועוד, משום דקיל ולא אתי לחלולי ביה, ופירש"י ר"ח שו"ט קל לבני אדם מפני שאופים ומכשלים בו, ועושים בו כל צרכי אוכל נפש, ואם נזיר מוקצה יבוא לחלול ביום טוב.

התורה מעדיפה לא לגלות את טעמי המצוות כדי לשמור את האדם מכל מכשול וחלול. **התורה היא חיים - לא שייך בה מושג של "מכשול"**, **"כי הוא חייד ואורך ימים"** (דברים ל, כ).

ואמרנו חז"ל "שגת תלמוד עולה זדון" (אבות ד, יג). כלומר אין "שגגה" בתורה, אין בה מכשול, בדבר שהחיים תלויים בו לא שייך שוגג. כגון אם יכניס אדם ידו לזרם החשמל ויאמר טעיתי, שוגג הייתי - אין טעות

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל	גיל בן אסנת	טל בן מדי	אליהו בן סאלמה	ורד בת יסמין	איל בן יסמין	שילה בן נטלי חיה
ימיהו בן וקטוריה	מאיר בן מדי	מיכאל בן ציפורה	לתרומות והנצחות	03-5520004	מרדכי בן נטלי חיה	יניב בן משה

פריטים טמונים - פרשת נצבים

בתמונה הנפלאה מסתתרים 15 פריטים מיוחדים הקשורים לפרשת נצבים. עליכם לחפש היטב ולמצוא את כולם מי יצליח למצוא ראשון את כל הפריטים?

הפריטים שעליכם לחפש:

רשימת הפריטים:

1. ספר תורה - ספר הברית.
2. שופר - קריאת התעוררות ותשובה.
3. לב - "בפך ובלבך לעשות".
4. מאזנים - ראש השנה - יום הדין.
5. ילדים - "טפכם".
6. באר מים - "עד שואב מימך".
7. שמים - "לא בשמים היא".
8. ספר פתוח - לימוד התורה.
9. מפתח - רמז לפתיחת הלב "ומל'ה את ללכך".
10. שער - שערי החכמה.
11. שמש - ובחרת בחיים.
12. עץ - שיקציהם של ע"ז.
13. אבן - כרל.
14. סולם - מי יעלה לנו השמימה.
15. כתב עתיק - את הברית הזאת ואת האלה הזאת.

האם תצליחו לגלות את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים תפילת ראש השנה

שלושה חכמים עומדים בתפילה, קול שופר נשמע, וספרי תורה פתוחים לפניהם. אבל... בתמונה הוחבאו שינויים מפתיעים! האם תצליחו למצוא את 15 ההבדלים בין הפריטים, הספרים והעיסורים? בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

דברי תורה

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בוזהר הקדוש

פרשת נוצרים

השופר ובתוך דבריו שם הביא הרשב"י יסוד ולימוד גדול כיצד יש ביכולת האדם להשפיע על העולמות העליונים וז"ל: כי כל עיקר השופר תלוי בתשובה, כמו שאמרו בוזהר כנודע. ואז תשוב ה' שהיא אימא להתפשט [דהיינו להפשיט ולהמשיך] המוחין בז"א. והוא הכרח גדול התעוררות הלב בתשובה כהיום הזה, כי אין קול השופר פועל באימא הנקראת אוזן והנקראת תשובה, להמשיך המוחין בז"א, אם לא שעולה הקול [של השופר] בהתעוררות הלב בתשובה, ואז דברים היוצאים מן הלב, נכנסים באוזן, [שהוא כנגד אימא, בסוד עליית המ"ן שהוא ענין התעוררות התשובה מן הלב, שהוא בחינת הז"א, עד אימא]. והוא כי נודע כי בצלם אלהים עשה את האדם, בצלם דמות כללות כל העולמות. והאוזן כנגד אימא דכללות, והלב כנגד ז"א דכללות, שבו תלוי השינה, [הדורמיטא דז"א] בסוד סילוק המוחין והשפיע שגורמים החטאים של בני אדם. כי כפי ביטול מצות עשה שהאדם מבטל, כך מחליש כח איברי נרנח"י שבו, ואינם פועלים בו, ונקראים מתים. ולפעמים מסתלקים לגמרי, והיא היא השינה. [בתחתונים שיושב בטל כישן דמי וכנגדה עניין הדורמיטא]. וכפי מה שעובר על מצות לא תעשה, כך הוא מייבש ומעוות איברי נרנח"י, ומשליט עליהם הסטרא אחרא ח"ו. ועתה בהתעוררות לבו אל התשובה, מתעוררים איברי הנרנח"י ההם, כי החפץ והתשוקה אל התשובה שהיא נשמה [סוד הבינה], הוא גורם להמשיך חיות הנרנח"י אל האיברים, ומחיה אותם. וכמו כן גורם כי בעלות קול השופר בהתעוררות הלב בתשובה, גורם שהז"א שהוא הלב דכללות, יתעורר להעלות מ"ן מניצוצי אחוריים דאימא, ובזה מתפעלת אימא להתייחד עם אבא, ולהמשיך המוחין בז"א, שכבר הוא מוכן לקבלם, עכ"ל.

נמצא שבכדי לעורר את בפרצופים העליונים בעולם האצילות, שישפיע פרצוף ז"א לעורר העולמות העליונים שמעליו, ולהשפיע לכל העולמות כולם שפע של חיות ואור רב, יש לאדם לעורר את לבו, ולהרגיש את רעידת הלב בתשובה שלימה עם קול השופר, ועל ידי רעידת לבו של היהודי בעולם הזה יתעורר גם הלב העליון מין הדורמיטא, לפי שהאדם הוא חלק אלוה ממעל, וקודשא בריך הוא ואורייתא וישראל חד הוא, וכל מחשבה דיבור ומעשה בעולם הזה, כנגדם בעולם העליון מתעוררים עולמות עולמות. וכמה חובה מוטלת עלינו לא להתפשר בעניינים של עבודת ה', ולעשות משמרת למשמרת, בכדי שנוכל לעשות רצונו כרצונו, ונכתב ונחתם לחיים טובים ולשלום. אמן.

וכל מצווה, ורחמים, ועשיית טוב, ורצון לטוב, שמתקיים בעולם הזה, הרי הוא פועל בעולמות העליונים כנגד אותם בחינות שמשתייך אליהם, והמתבונן במצוות, יראה כמה רחמים וחסדים הי"ת דורש ורוצה שנתנהג בהם, וכמו שדרשו על מה שאמרו חז"ל "עשו לפני כסדר הזה של יג מידות של רחמים" דהיינו להתנהג במידות אלו, מה הוא רחום אף אתה רחום, ולב טוב עולה על גביהם.

התורה הקדושה מצווה לנקות את הלבבות, וגם אם רואים את חמורו של השונא נופל בדרך, יש לבא מייד לעזרתו, ולבטל חשבונות רעים, התורה מצווה במצוות לא תיקום ולא תיטור, לא רק לא ליקום בפועל את העושה עמך רעה, אלא גם תחשוב עליו טוב, דהיינו לא תיטור בלבך את הרעה אשר עשה עמך. וכן הלאה בכל המצוות, לדוגמא לא תחסום שור בדישו, ופסק הרמב"ם שאפילו אם השור או כל חיה אחרת טמאה דשים את התבואה הכי יקרה, אסור אפילו להרים את הקול ולהבהילם בכדי שלא יאכלו את התבואה היקרה, לפי שדבר זה מצער מאוד את החיה והבהמה, וגם אם זה על חשבון הממון שלנו, ובוודאי שאין רצון ה' להפריע לחתולים או יונים בעת אכילתם, וכיוצא, ואף שאין בזה ממש איסור דאורייתא, לפי שאינם בשעת דישת התבואה, מ"מ צריך ללמוד את עצם רצונו יתברך, ולהתנהג ברחמיו, וכמו שהתורה חסה על החמור, וציוותה התורה "לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו" וביאר החינוך את הטעם משום שהשור מעלה גרה בעת שחורש, ואילו החמור אינו מעלה גרה ואם יחרוש בשניהם יתחמץ לבו של החמור, בראותו את השור אוכל להנאתו והוא אין לו, וכן הלאה בשאר מצוות של התורה הקדושה.

ונכון לשכל מצווה בעולם הזה, יש לה את הטעמים הפשטיים, שצריך כל אדם להתחבר אליהם, ולהבין את הטוב שבהם, ועי"ז לעשות רצונו יתברך כרצון שלנו, ואפילו באיסורי עריות ישנם את הטעמים הפשטיים כמבואר ברמב"ם במורה נבוכים וכו' (ואע"פ דלא דרשין טעמא דקרא לקולא אולם לחומרא דרשין כמבואר בתשובת חוות יאיר ועוד) מכל מקום יש לדעת שלכל מצווה יש כנגד טעמיה הפשטיים, גם טעמים וסודות רוחניים, של תיקון העולמות העליונים, שמכוונים כנגד העולמות התחתונים, ואפילו לחרישה בקרקע בעולם הזה, יש כנגדה תיקון בעולמות העליונים, ואפילו מצוות של מחשבה יש כנגדן תיקון בעולמות שמכוונים כנגד עניין המחשבה, וכמו שמצינו בדברי רבינו הרשב"י בביאורו את מצוות השופר ביום הקדוש ראש השנה.

ובספר הקדוש פלא יועץ (ערך ר"ה) הביא את המוסר אשר היה דורש רבינו הרשב"י לפני תקיעת

נמצאים אנחנו לפני עשרת ימי תשובה הקדושים, שבראשיתם נתן לנו הי"ת את יום הדין הגדול "ראש השנה" ובאחריתם זיכנו הי"ת ליום הקדוש "יום הכיפורים" אשר מכפר על כל הדין, בכח התשובה שנוכה לעורר את ליבנו ולשוב אל הי"ת.

כידוע, שאין סוף למדרגות של התשובה שיש לאדם לעשות לפני בוראו, וכל אדם ואדם יש עליו תביעה וחייב לעשות את מצוות התשובה לפי מדרגתו שלו, והיינו שדורשים מן האדם לעשות את מיטב וריכוז כל הכוחות שיש באפשרותו, ובזה יוכח כניעתו להי"ת, ורצונו לראות את מלכו. דרגות דרגות יש בבחינה של התשובה, עד כדי שעל ידי תשובה מאהבה זוכים שהעבירות נהפכות הם לזכויות!! ולכאורה הדברים מופלאים כיצד שייך עבירה תיהפך למצווה ולזכות?! אולם לפי פשוטם של דברים, כאשר זוכה האדם להבין את גדלות מלכו של עולם, ולהבין את גודל שיפולתו שלו, על אדמות, ומרגיש את עוצם חטאתו, במה שהמרה את פי מלך מלכי המלכים הקב"ה. והרי הוא מוכן לסבול עבור חטאו, לא סבל אשר ישות עליו מלכו, ואף לוקח על עצמו תעניות לענות את נפשו, ועמל הוא בתורה מתוך מסירות נפש, ומרגיש שיפולת ליד הי"ת על חטאיו, וכמאמר דוד המלך ע"ה "וחטאתי נגדי תמיד", הרי זה מראה בעולם את כבודו וגודלו של מלך מלכי המלכים, ובעבור חטא אשר חטא, עתה משתדל להכפיל את מצותיו, והרי הוא כנוע בכל כנעה לפניו יתברך, ואף כנוע לפני בני אדם, אחר שסבור שהם צדיקים הימנו, לפי שלא חטאו כמותו לפני בוראם, ואף אם חטאו, שמה אין עליהם אשמה כפי אשר יש כלפיו.

על ידי מחשבות טהורות וזכות אלו, זוכה האדם להיות נבחר ורצוי ואהוב לפני הי"ת, ועצם העבירות שעבר הרי הם זכויות בשבילו, שזכה להגיע עתה, לדרגה אמיתית וטובה בעבודת הבורא, על ידי עוצם שיפולתו לפני בוראו... ומה נעימה היא מידת השיפלות, שהיא מביאה את האדם לכל המידות הטובות, וכמו שאמרו צריכים להיות עבדים שפלים בארץ מצרים, לפי שע"י קניית מידת השיפלות היקרה, ניתן לזכות להרבה מידות שהתורה נקנית וניתנת בהם.

ויש לשים על ליבנו מה שאמרו חז"ל "עשה רצון כרצונו" שאדם צריך לרצות את רצון ה'. וכל דברי התורה, והרחמים והחסדים והשלום שהתורה מנחה אותנו, יהיו חלק מאיתנו ממש. והרצון שלנו, יוביל אותנו לרצון, והטוב, והרחמים, של התורה הקדושה. שכפי שכותב הרמב"ם שכל התורה ניתנה בכדי לעשות שלום בעולם ולחבר את האדם אל יוצרו באמונה שלימה.

מבט לפעילויות המוסדות לדגל סוף השנה

שורצים יקרים!

עם סיומה של השנה, אנו עוצרים לדגל להביט אחורה בהערכה בפעילויות המוסדות הקדושים, ולהמשיך קדימה בתקווה

והגית בו יומם ולילה - כולל האברכים

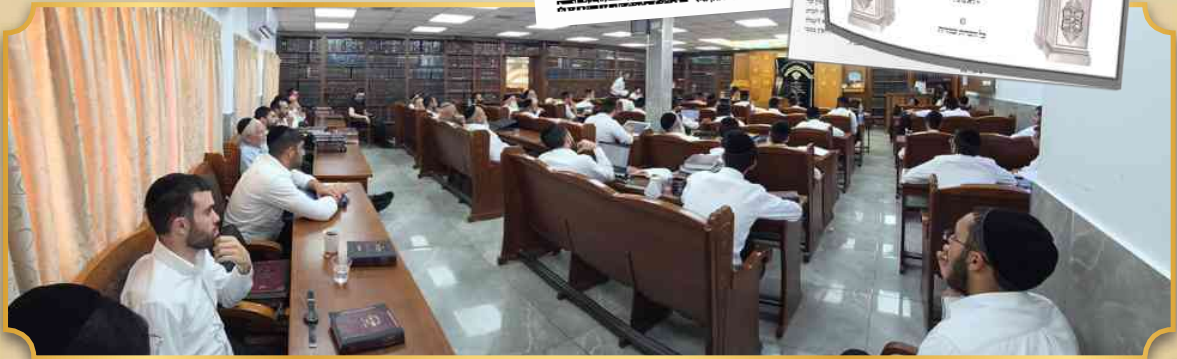
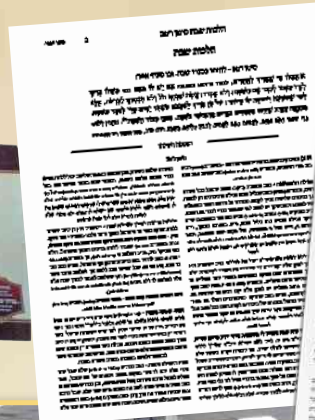
שיעורים בפנימיות התורה בישיבתנו

חלוקת תעודות הוראה לרבנים הגאונים שליט"א - חברי הכולל

ספרי הילכתא - ו' חלקים, תשובותיהם העיוניות של חברי הכולל שליט"א

קריאת התהילים בערב ראש חודש ומעמד תיקון הנפטרים

מעמדי תפילה בישיבתנו הקדושה למען עם ישראל

בית ההוראה הנותן מענה לכל תושבי האזור ע"י מורנו הגאון רבי דן גבאי שליט"א ושאר רבני הישיבה

מעמדי סיום הש"ס והילולות הצדיקים שע"י ישיבתנו הקדושה

הישיבה לבחורים

פדיון נפש ע"י מורנו הרב שליט"א בהיכל הישיבה

הפצת הזוהר הקדוש

מעמד תשליך ע"פ הבן איש חי - בעשרת ימי תשובה

תהילים ומתמידים לצעירי הצאן...

מעמד סיום ה"אוצרות חיים" וה"חסדי דוד"

"הרחיבי מקום אהלך"

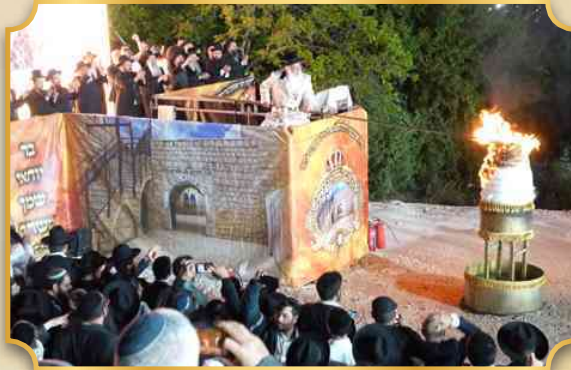
חלוקת החסד המכובדות שע"י מוסדותינו הקדושים

שמחת האלפים במעמד סיומי הזוהר הקדוש בסעודה של ממלכת הרשב"י

ממלכת הרשב"י במירון ומעמד ההדלקה ע"י מו"ר שליט"א

תפילות בקברות הצדיקים להחשת הגאולה בקרוב אמון

מעמד סיומי מסכתות ע"י בחורי השיבה

מעמד תיקון חצות בבית הכנסת "אבוהב" בצפת ותפילה על ציון הארז"ל עם מורנו הרב שליט"א

שבת הגדול במחיצתו של מורנו ורבנו שליט"א בבית ים

מגאון הרב אברהם יוסף שליט"א בשיעור בישיבתנו

מרן הרשל"צ הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א בשיעור בישיבתנו

מטבח החסד שע"י ישיבתנו

הרבנים הגאונים מקיימים סעודת אזכרה בארוחת צהריים, הכוללת דברי תורה וקדיש לעילוי הנשמות

כה תאמר לבית יעקב - אלו הנשים.. ערבי הוקרה מושקעים לנשות האברכים הצדקניות שעומדות וטורחות ללא לאות

מאחורי הקלעים
השעמום

הזדמנות נדירה

להיות שותפים בבנין התורה!

זכינו ברוך השם שבית המדרש החדש נפתח לרווחת הלומדים
וגמסרים בו שיעורי תורה מדי יום

זכות מיוחדת!

כל התורם 2,600 ש"ח ומעלה – יזכה להכנס לברכה אישית בחדרו של מודנו ורבנו שליט"א
ושמו יונצח בלוח התורמים המקימים בהיכל בית המדרש החדש

הבנייה הושלמה – הגיע הזמן לדהט את בית דה'!

אנו זקוקים לעזרתכם להשלמת ריהוט ואבזור בית המדרש:
ספסלים | שולחנות | ספרים | ארון קודש | תיבה | ועוד..

לפרטים ולתרומות: 053-3155010 - הרב עמית גבריאלוו שליט"א

"וזהב הארץ ההיא טוב" – השקיעו בזהב נצחי, בתורה הקדושה!

המקור לעריכת פדיון נפש

הגר"ח פלאנצי זצ"ל

מובא בכל דברי רבותינו המקובלים לדורותיהם, החל מרבינו הרמב"ן, וה"שמן ששון" בשם הארי ז"ל ומהר"ח"ו, והרש"ש הקדוש, ומהר"מ זכות, ומהר"מ פאפירש, ובספר עבודת הקודש להחיד"א, ובספר "רפואה וחיים" לרבינו חיים פלאנצי זלה"ה, ועוד... ובספר שערי רחמים כתב "פדיון נפש המקובל מאלהו הנביא זכור לטוב". גם בספר בית מועד ובספר שמן ששון כתבו, שהעושה פדיון נפש בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים בוודאי ישרים שנתו.

ישנם שינויים בנוסחאות הפדיון ובאופן עשייתו בין רבותינו המקובלים. הפדיון העיקרי הוא של הרש"ש הקדוש שזה ע"פ דרכו של רבינו הארי ז"ל ומהר"ח"ו. אמנם ע"פ הוראתו של הגאון המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א רצוי לעשות את כל סוגי הפדיונות, בכדי שיועיל הפדיון לפי כל השיטות.

כיצד נעשה הפדיון

כתב מרן הרש"ש זלה"ה שצריך הפדיון להיעשות מ- 160 פרוטות מכסף טהור. ש- 160 ו"כסף" עולה בגימטריא "צלם". והרב הפודה כותב צירופים של שמות הקודש שעולים כמנין "צלם", ועל ידי כן נתקן ה"צלם" החופף על האדם שבעבורו נעשה הפדיון. וכתב הגאון חיד"א בספרו עבודת הקודש ש- 160 עולה בגימטריא "עץ" מבחינת שהאדם הוא עץ השדה.

כידוע שזכות מצוות הצדקה שנעשית ע"י 160 הפרוטות, מגינה ומצילה, ועל ידי כך יש את הזכות, שפדיון הנפש פועל את פעולתו, לכן היה מן הראוי, ליתן סך 160 ש"ח שהיא המטבע המצויה בימינו, אבל מחמת שרבים מעוניינים לערוך פדיון נפש לכל בני ביתם, ותכבד עליהם ההוצאה, על-כן ניתן לפדות ב 36 בלבד, הכוללים יותר ממאה ושישים פרוטות, ויוצאים בזה ידי חובת מצוות הצדקה, ופדיון נפש.

מרן החתם סופר זצוק"ל

בזמן מלחמת נפוליאון, ערך מרן החתם סופר, "פדיון נפש" עפ"י הקבלה, לכל השמות של אנשי העיר פרשבורג, ובזמן ההפצצות הנוראות, לא מת אפילו יהודי אחד, על אף שנחרבו כל בתי העיר מלבד ד' בתים ויהי לפלא גדול!!! [ספר עם לבדד ישכון מתוך כתב יד של החת"ס]

פדיון נפש

במנהגו של רבינו חיים ויטל תלמיד רבינו האר"י ז"ל ובמנהג כל גדולי המקובלים לערוך פדיון נפש בערב ראש השנה, ובערב יום הכיפורים, שהוא זמן מסוגל מאד

הפדיון ייערך ע"י מורנו ורבעו המקובל
חכם **בניהו שמואלי שליט"א**

והעושה פדיון נפש זה בכל ערב ראש השנה ויום הכיפורים

בוודאי ישלים שנתו!"

(הנחות ספר הבונות)

כידוע שגם מרן זקן המקובלים רבנו יצחק כדורי זצ"ל היה מעביר סך 160 פרוטות לידי מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א שיערוך בעבורו פדיון נפש בימים מסוגלים אלו!

**בעבור
36 ש"ח בלבד!**
לכל שם ולכל פדיון
סך 72 ש"ח ל2 הפדיונות

למסירת שמות ופרטים נוספים סרקו את הברקוד
או התקשרו: 03-5520004 שלוחה 7

